

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร
เมษายน ๒๕๖๘

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้มีความสอดคล้องตามกรอบแนวคิดแผนและนโยบายในระดับต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สถานการณ์ บริบทของจังหวัดและของประเทศ ซึ่งได้มีการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็น โอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร เพื่อนำไปกำหนดทิศทาง และแนวทางการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน ตามนโยบาย “ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันทสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส” ผ่าน ๓ ปฏิรูป (ปฏิรูป ๑ : จัดการกาก สารพิษ ที่ทำร้ายชีวิตประชาชน ปฏิรูปที่ ๒ : สร้างความ เท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย และปฏิรูปที่ ๓ : สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม) ๓ แนวทาง (การสร้างความร่วมมือพันธมิตรห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ การปรับกฎหมายและภารกิจเข้าสู่ ภาครัฐดิจิทัล รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม) เพื่อนำไปสู่ “อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” โดย “ปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่” พร้อมกับการผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ของ “ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน” เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคม/ ชุมชนอย่างเป็นมิตรและยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างยั่งยืน ด้วยกรอบความคิดและทิศทางการทำงาน MIND สร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชนด้วย “หัว” และ “ใจ” ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม และเพื่อ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนงานโครงการ/กิจกรรม รวมทั้งการวางแผนการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัด กระทรวงอุตสาหกรรม และการให้บริการข้อมูลสำคัญแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ในครั้งนี้ ดำเนินการจัดทำเชิงบูรณาการจังหวัดยโสธร ซึ่งประกอบด้วยภาครัฐ องค์กรเอกชน ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะที่ตอบสนอง ความต้องการอย่างแท้จริง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ขอขอบพระคุณผู้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วนที่มีส่วนสนับสนุน ให้การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประสบผลสำเร็จ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนอันนำไปสู่ การผลักดันด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมอย่างเหมาะสม ตามนโยบายรัฐบาลไปสู่ประเทศที่มีความ มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมตรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๓
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)	๕
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๕
๒.๒.๒ แผนปฏิรูปประเทศ	๑๕
๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๑๕
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๑๖
ส่วนที่ ๓ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๗
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘	๑๗
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๑๗
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๓๗
๓.๑.๓ ข้อมูลวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๔๑
๓.๒ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘	๔๘
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๔๘
๓.๒.๒ พันธกิจ	๔๘
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๔๙
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	
๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)	๕๒
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘	๕๗
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัดยโสธร	๕๘
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๗	๖๒

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รวมทั้งการให้บริการข้อมูลสำคัญแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยมีกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจังหวัดยโสธรและภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนาจังหวัดยโสธร (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง นโยบายระดับกระทรวง และแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร โดยมีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์ : "เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน"

พันธกิจ

- ๑) สนับสนุนการลงทุนอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง และสามารถแข่งขันได้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ
- ๒) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ฐานการผลิตสินค้าเกษตร
- ๓) กำหนดแผนงาน กิจกรรม โครงการ ที่เหมาะสมกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่
- ๔) สนับสนุนข้อมูลด้านอุตสาหกรรมเพื่อส่งเสริมการลงทุน และการประกอบการ
- ๕) ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๖) บูรณาการการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

แผนปฏิบัติการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industry)

เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตรที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของจังหวัดและอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร รวมทั้งสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐาน สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญด้านคุณภาพที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่เชื่อถือ เป็นที่ยอมรับและสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อยกระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานที่กำหนดและสอดคล้องกับนโยบาย OTOP

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน

เพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมายและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ โดยมีการประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน ๙.๗๔ ล้านบาท

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ฐานการผลิตสินค้าเกษตร

ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในภาคอุตสาหกรรมให้เกษตรกร สถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการ ในกระบวนการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรในพื้นที่

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- ๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า
- ๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- ๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- ๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศและมีความยั่งยืนสู่สากล โดยมีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเอกชนและภาคธุรกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศที่จะส่งผลต่อการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น และเชื่อมโยงกับการขยายช่องทางการตลาดและการบริหารจัดการ โลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๓.๑ ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกย่องมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบความต้องการตลาด ต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิกให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่มจากสมุนไพรมาใช้ในการแพทย์ เป็นต้น

๓.๒ ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยดำเนินการตามนโยบายประเทศไทย ๔.๐ ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรมอย่างชัดเจน รวมถึงนโยบาย ๑๐ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากที่เป็นอยู่ให้สูงขึ้นต่อไป ได้แก่ การส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์

มาใช้ในสถานประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องมือแพทย์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมดังกล่าว

๓.๓ ด้านการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น การออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งการสร้างผู้ประกอบการใหม่และพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปาตลอดห่วงโซ่อุปทาน และเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจการลงทุนสร้างโอกาสการค้า การลงทุนในตลาดสากล

๓.๔ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้ การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมาย สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุนร่วมกัน รวมทั้งส่งเสริมการสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ภาคตะวันออก เชื่อมโยงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development: EEC) เพื่อต่อยอด SMEs ให้เข้มแข็ง โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพและการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๓.๕ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่มเพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SME โดยการพัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้าเพิ่มช่องทางการค้าเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs) ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม ๔.๐ และการให้บริการปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ พื้นฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใหม่ เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๑.๔ ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๒.๓ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรม มีนโยบายที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุดิบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสียทั้งจากครัวเรือนและจากอุตสาหกรรม (Secondary Raw Materials) เพื่อลดการเกิดขยะและลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วย BCG Model ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ลดการปลดปล่อยมลพิษ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมยังมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานในระดับสูงมีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR - DPIM) และอุตสาหกรรมสีเขียว

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

(๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย ๑ : ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

เป้าหมาย ๒ : ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของผลผลิตทั้งหมดรวม ในประเทศสาขาเกษตรขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓.๐

๒) อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ ๑.๐

(๑.๒) แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาด สม่่าเสมอรวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนา สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริม การบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๔

(๑.๓) แผนย่อยเกษตรปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓

(๑.๔) แผนย่อยเกษตรชีวภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืนซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๕

(๑.๕) แผนย่อยเกษตรแปรรูป

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมการแปรรูป โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่งและยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศรวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้า และการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕

(๒) ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๒.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ

เป้าหมายที่ ๒ : ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ ๔.๘

๒) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๒.๔

(๒.๒) แผนย่อยอุตสาหกรรมชีวภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ เวชสำอาง นวัตกรรมอาหารชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น และสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบอย่างครบวงจร

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวล เทคโนโลยีชีวภาพ ด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่ที่เหมาะสม

๓) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของวิสาหกิจชุมชนและชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนา เพื่อสนับสนุนการขยายธุรกิจของวิสาหกิจเริ่มต้นในอุตสาหกรรมชีวภาพ

๔) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาการภายในประเทศโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการและสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ และใช้กลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและธุรกิจบริการ ที่มีศักยภาพ

๕) มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศที่เป็นมาตรฐาน โดยนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังมาใช้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ โดยผู้ใช้ประโยชน์หรือต่อผู้ทำความเสียหายต่อทรัพยากร และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการพัฒนาวิธีการทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังในการประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม/ระบบนิเวศ และพัฒนาวิธีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นมาตรฐานและจำเพาะสำหรับแต่ละระบบนิเวศ

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพเฉลี่ยต่อปี ร้อยละ ๑๐

(๒.๓) แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับความสามารถของผู้ผลิต ผู้พัฒนา และผู้ออกแบบและสร้างระบบของไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันในด้านต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การสร้างและบริหารห่วงโซ่มูลค่าระดับโลก การจัดหาวัตถุดิบชิ้นส่วน และอุปกรณ์อย่างเพียงพอ การบริหารจัดการองค์กร การตลาด และการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เป็นต้น ให้สามารถสร้างและพัฒนานวัตกรรมทางอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงการสร้างโมเดลในการทำธุรกิจใหม่ในอนาคต

๒) ผลิตและพัฒนาบุคลากรทั้งทางด้านผู้ใช้ ผู้ผลิต และผู้ให้บริการ ในภาคส่วนต่าง ๆ ให้มีทักษะและความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และ ปัญญาประดิษฐ์ และส่งเสริมการนำบุคลากรต่างชาติที่มีทักษะและความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม ตลอดจนกำหนดมาตรการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ให้เรียนรู้ทักษะใหม่และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีได้

๓) สร้างความตระหนักรู้และสนับสนุนการลงทุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งครอบคลุมถึงระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในอนาคตตามระดับความพร้อมของผู้ประกอบการทั้งด้านเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และเป็นการสร้างตลาดของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

๔) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ยกระดับให้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และ ปัญญาประดิษฐ์เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันในสังคม รวมทั้งส่งเสริมการสร้างตลาดภายในประเทศผ่านการสนับสนุนของภาครัฐ

๕) ส่งเสริมให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ และสนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์ของอุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงสนับสนุนให้มีกลไกเพื่อผลักดันการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ ทั้งระบบแบบครบวงจร

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

(๓) ประเด็นที่ ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก

(๓.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย: รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นอย่างกระจายและต่อเนื่อง
การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ: ดัชนีการพัฒนาย่างทั่วถึง ๔.๔๐ คะแนน

(๓.๒) แผนย่อยการยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การจัดการการบริหารแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

จัดการความเสี่ยง และการตลาด มีทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจด้านบัญชีการผลิต การควบคุมต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต จัดการคุณภาพและมาตรฐานผลผลิตของตนให้สามารถมีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงและผสมผสานบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชนที่ครอบคลุมครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยยึดแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการเติบโตของรายได้ของกลุ่มประชากร ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด

(๓.๓) แผนย่อยการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนากลไกและโครงสร้างดูดซับมูลค่าทางเศรษฐกิจและการกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน เพื่อสร้างการเติบโตและการหมุนเวียนของเศรษฐกิจฐานราก ผ่านการรวมตัวของสมาชิกในชุมชนและกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ อาทิ สหกรณ์ ร้านค้าชุมชน วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจหรือกิจการเพื่อสังคม ที่ส่งเสริมการถือหุ้นโดยสมาชิกในชุมชน เพื่อให้ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นตกกลับสู่สมาชิก รวมทั้งการพัฒนาช่องทางและศูนย์กลางตลาดสินค้าชุมชน โดยครอบคลุมถึงช่องทางตลาดออนไลน์และช่องทางตลาดอื่น ๆ

๒) ส่งเสริมให้มีนวัตกรรมทางการเงินเพื่อสนับสนุนแหล่งทุนให้กับเศรษฐกิจชุมชน อาทิตลาดทุนในการทำหน้าที่เป็นกลไกในการจัดสรรทรัพยากรด้านเงินทุนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและผู้ลงทุนผ่านเครื่องมือทางการเงินที่หลากหลายที่สามารถพัฒนาขึ้นให้มีความเหมาะสมกับความต้องการระดมทุนในจำนวน เงื่อนไข เวลา และต้นทุนที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีกลไกพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์และอุปทาน และนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มการเปิดเผยข้อมูลและกลไกราคาที่สามารถช่วยให้ชุมชนสามารถระดมเงินทุนที่เหมาะสมกับความต้องการ พัฒนาระบบกำกับ/ระบบมาตรฐานบัญชีการใช้รูปแบบสินเชื่อบริหารใหม่ ๆ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจชุมชน รวมทั้ง การส่งเสริมให้ธนาคารเฉพาะกิจที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถยกระดับเป็นพี่เลี้ยงสนับสนุนด้านเงินทุนและบริหารสภาพคล่อง

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการเติบโตของมูลค่าเศรษฐกิจฐานรากของมูลค่าสินค้า OTOP อย่างน้อยเฉลี่ย ร้อยละ ๔๐ ของปีฐาน

(๔) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๔.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ: อันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพ

สิ่งแวดล้อมในระดับโลก อยู่ในระดับต่ำกว่า ๔๐ ประเทศแรกของโลก

(๔.๒) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม

นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง ตลอดจนห่วงโซ่มูลค่า และกำหนดให้ผลิต

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม และประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศทั้งด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิต เครื่องมือ วิธีการ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ๕๕ คะแนน

(๔.๓) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

แนวทางการพัฒนา

๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดเป้าหมายและแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศในระยะยาวที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงาน และขนส่งกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคม ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมแบบปล่อยคาร์บอนต่ำลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ ๆ ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน และการคลังในการส่งเสริมและสนับสนุน จูงใจให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อออกแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมในสาขาพลังงานและขนส่ง สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และสาขาการจัดการของเสียลดลงอย่างน้อย ร้อยละ ๑๕ จากกรณีปกติ

(๔.๔) แผนย่อยการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

แนวทางการพัฒนา

๑) จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเล คุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ โดยกำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องพิจารณาสถานการณ์ของประเทศและของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้า โดยการสร้างระบบภูมิคุ้มกันให้กับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบางและพื้นที่เสี่ยง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และคำนึงถึงกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือสิ่งแวดล้อม การลด และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดเป็นหลัก การจัดการมลพิษตั้งแต่ต้นทาง และพิจารณาถึงขีดความสามารถในการรองรับมลพิษของแหล่งน้ำ รวมถึงการประยุกต์ใช้ระบบอนุญาตการระบายมลพิษ และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

๒) จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน โดยมีแนวทางและเป้าหมายที่สอดคล้องกับแนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตทั้งในระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาว ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการหรือการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเชิงพื้นที่ โดยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศในรูปของปริมาณรวมและเชิงพื้นที่ และกำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่ยังเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ของตนเอง กำหนดมาตรการควบคุมปริมาณการจราจรหรือยานพาหนะในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นหรือพื้นที่เขตเมืองเมื่อเกิดภาวะวิกฤต รวมถึงการพัฒนากระบวนการกลางด้านคุณภาพอากาศและเสียง เพื่อให้หน่วยงานท้องถิ่นติดตามตรวจวัดคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนในพื้นที่ของตนเองรวมทั้งมีระบบการแจ้งเตือนปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงที่สามารถเข้าถึงและทันเหตุการณ์ รวมถึงการป้องกันและลดปัญหามลพิษข้ามแดน

๓) จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของประเทศ กำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานครอบคลุมขยะชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากของเสียอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด การบริหารจัดการควบคุมมลพิษจากการบำบัดกำจัดขยะ และของเสียอันตราย โดยปรับปรุงพื้นที่อุตสาหกรรมที่กำจัดขยะให้ดำเนินการถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกประกาศสถานที่กำจัดขยะเป็นแหล่งกำหนดมลพิษ กำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ และกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุนด้านการจัดการขยะและของเสียอันตราย รวมทั้งมีมาตรการในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาบังคับใช้ ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม การวางระบบการจัดการของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่บางประเภทที่คาดจะเป็นปัญหาในอนาคต การจัดการขยะจากการก่อสร้างและการรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง การสร้างกระบวนการรับรู้ให้กับประชาชนเกี่ยวกับปัญหามลพิษจากการจัดการขยะและของเสียอันตรายที่ไม่ถูกต้อง พร้อมทั้งทบทวนและตรวจสอบกลไกการบริหารจัดการขยะของประเทศทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้บริการ ผู้บริโภค ผู้กำจัด และหน่วยงานกำกับดูแล การจัดการมูลฝอยติดเชื้อยึดหลักการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมตามแนวทางพระราชรัฐ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศบนฐานของความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่

เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพเหมาะสม
- ๒) คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทย
- ๓) การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาคการเกษตร

และการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) คุณภาพของน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดินอยู่ในเกณฑ์

เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่เป้าหมาย

๒) คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทย ร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่เป้าหมาย

๓) ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ ๐.๘๑

๕) ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชน และประสิทธิภาพภาครัฐ

(๕.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย ๑ : บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ

เป้าหมาย ๒ : ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยี

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) ระดับความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐

๒) ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในการจัดลำดับขององค์การสหประชาชาติอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุด ๕๐ อันดับแรก

(๕.๒) แผนย่อยการพัฒนาบริการประชาชน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนารูปแบบบริการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน ผู้ประกอบการ และภาคธุรกิจ โดยภาครัฐจัดสรรรูปแบบบริการให้มีความสะดวก มีการเชื่อมโยงหลายหน่วยงาน แบบเบ็ดเสร็จ ครบวงจร และหลากหลายรูปแบบตามความต้องการของผู้รับบริการ รวมทั้งอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุน และการดำเนินธุรกิจ อาทิ การบูรณาการขั้นตอนการออกใบอนุญาตต่าง ๆ การให้บริการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๒) พัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ตั้งแต่ต้นจนจบ กระบวนการและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากลอย่างคุ้มค่า มีความรวดเร็ว โปร่งใส เสียค่าใช้จ่ายน้อย ลดข้อจำกัดทางกายภาพ เวลา พื้นที่ และตรวจสอบได้ ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล เพื่อให้บริการภาครัฐเป็นไปอย่างปลอดภัย สร้างสรรค์ โปร่งใส มีธรรมาภิบาล เกิดประโยชน์สูงสุด

๓) ปรับวิธีการทำงานจาก "การทำงานตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด" เป็น "การให้บริการที่ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ" ปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบริการภาครัฐที่มีคุณค่าและได้มาตรฐานสากล โดยเปลี่ยนจากการทำงานด้วยมือเป็นการทำงานบนระบบดิจิทัลทั้งหมด เชื่อมโยงและบูรณาการ การปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐเข้าด้วยกันเสมือนเป็นองค์กรเดียว มีการพัฒนาบริการเดิมและสร้างบริการใหม่ ที่เป็นพลวัตสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์และขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และ ผู้ใช้บริการและเปิดโอกาสให้เสนอความเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐได้อย่างสะดวก ทันสถานการณ์

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒) สัดส่วนความสำเร็จของกระบวนการที่ได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัล ร้อยละ ๑๐๐

(๕.๓) แผนย่อยการบริหารจัดการการเงินการคลัง

แนวทางการพัฒนา

๑) จัดทำงบประมาณตอบสนองต่อเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้งบประมาณเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ โดยสนับสนุนบทบาทภารกิจของหน่วยงานทั้งในภารกิจพื้นฐาน ภารกิจยุทธศาสตร์ ภารกิจพื้นที่ และภารกิจอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายของแต่ละ แผนงาน/โครงการ และเป้าหมายร่วมตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับสถานการณ์และความเร่งด่วนในแต่ละ ช่วงเวลา โดยใช้เครื่องมือด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยร่วมกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ มิติอย่างยั่งยืน

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

๒) กำหนดให้มีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและผลสัมฤทธิ์ของแผนงาน/โครงการ ทั้งในภารกิจพื้นฐาน ภารกิจยุทธศาสตร์ และภารกิจพื้นที่ มีการติดตามประเมินผลทั้งก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงาน เป็นการติดตามประเมินผลทั้งระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยพัฒนาการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อให้สามารถตรวจสอบและนำไปสู่การปรับแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมได้อย่างต่อเนื่องพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และจัดให้มีการรายงานการติดตามประเมินผลในการบรรลุเป้าหมายต่อสาธารณะเป็นประจำ รวมทั้งการตรวจสอบโดยองค์กรอิสระซึ่งต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) หน่วยงานภาครัฐบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ร้อยละ ๕๐ ของโครงการที่ได้รับงบประมาณมีผลสัมฤทธิ์ต่อเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

(๕.๔) แผนย่อยการพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น "ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง" สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล รองรับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลาย ซับซ้อน และทันการเปลี่ยนแปลง โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการนำข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการ การให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ รวมถึงการเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอกภาครัฐแบบอัตโนมัติ อาทิ การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ภาครัฐสามารถใช้ร่วมกัน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่สะดวกและรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐให้มีมาตรฐานเดียวกันและข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดจนเพื่อให้ภาคธุรกิจ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการขยายโอกาสทางการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๒) กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความโปร่งใส ยืดหยุ่นและคล่องตัวสูง นำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ มีการพัฒนาข้อมูลเปิดภาครัฐให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง แบ่งปัน และใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและสะดวก รวมทั้งนำองค์ความรู้ในแบบสหสาขาวิชาเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างคุณค่าและแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทันเวลา พร้อมทั้งมีการจัดการความรู้และถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาภาครัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการเสริมสร้างการรับรู้ สร้างความเข้าใจ การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร เพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบบริการและการบริหารจัดการภาครัฐอย่างเต็มศักยภาพ

๓) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์กรและออกแบบระบบการบริหารงานใหม่ ให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว กระชับ ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงได้ในทุกมิติไม่ยึดติดกับการจัดโครงสร้างองค์กรแบบราชการและวางกฎเกณฑ์มาตรฐานกลางอย่างตายตัว มีขนาดที่เหมาะสมกับภารกิจปราศจากความซ้ำซ้อนของการดำเนินการกิจ สามารถปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจ โครงสร้างองค์กร ระบบการบริหารงาน รวมทั้งวางกฎระเบียบได้เองอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เน้นทำงานแบบบูรณาการไร้รอยต่อและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับทุกภาคส่วน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

สามารถปฏิบัติงานและมีผลสัมฤทธิ์เทียบได้กับมาตรฐานระดับสากล นอกจากนี้ ยังมีความเป็นสำนักงานสมัยใหม่ ใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อวิเคราะห์คาดการณ์ล่วงหน้าและทำงานในเชิงรุก สามารถนำเทคโนโลยี อันทันสมัยเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างคุณค่าในการทำงาน

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) สัดส่วนของหน่วยงานที่บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างสูงตามเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐

(๕.๕) แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑) ปรับปรุงกลไกในการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนในภาครัฐให้มีมาตรฐาน และเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้กำลังคนภาครัฐมีความเหมาะสมกับภารกิจของภาครัฐ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการบริหารกำลังคน ให้มีความคล่องตัว ยืดหยุ่นคุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัวให้กับหน่วยงานภาครัฐในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอนควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเท แลกเปลี่ยน และโยกย้ายบุคลากรคุณภาพในหลากหลายระดับระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศได้อย่างคล่องตัว

๒) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานบุคคลในภาครัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมอย่างแท้จริง โดยการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและจิตสำนึกสาธารณะ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ โดยมีการประเมินผลและเลื่อนระดับตำแหน่งของบุคลากรภาครัฐตามผลสัมฤทธิ์ของงานและพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน โดยมีกลไกการป้องกันการแทรกแซงและการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบ การสร้างความก้าวหน้าให้กับบุคลากรภาครัฐตามความรู้ ความสามารถ และศักยภาพในการปฏิบัติงาน และการสร้างกลไกให้บุคลากรภาครัฐสามารถโยกย้ายและหมุนเวียนได้อย่างคล่องตัวเพื่อประโยชน์ของภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาระบบการจ้างงานบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมกับภารกิจในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การจ้างงานที่มีลักษณะชั่วคราวให้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานในภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการทบทวนและปรับเปลี่ยนระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีมาตรฐาน เหมาะสมสอดคล้องกับภาระงาน โดยปรับปรุงวิธีการกำหนดและพิจารณาตอบแทน และสิทธิประโยชน์ของบุคลากรภาครัฐให้มีมาตรฐาน เหมาะสมกับลักษณะงานและภารกิจรวมถึงสามารถเทียบเคียงกับตลาดการจ้างงานได้อย่างสมเหตุสมผล โดยไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำของค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ระหว่างบุคลากรของรัฐ

๓) พัฒนาศักยภาพบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิดวิเคราะห์ และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติและกรอบความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชน และภาคประชาสังคมเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีสำนึกในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบและความสุจริต ปฏิบัติงานตามหลักการและหลักวิชาชีพด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการคุ้มครองและปกป้อง

บุคลากรภาครัฐที่กล้ายืดหยัดในการกระทำที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมการปฏิบัติงานตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

๔) สร้างผู้นำทางยุทธศาสตร์ในหน่วยงานภาครัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อให้ผู้นำและผู้บริหารภาครัฐมีความคิดเชิงกลยุทธ์ที่มีความเข้าใจสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทั้งระดับท้องถิ่นระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก มีความสามารถในการนำหน่วยงาน และมีคุณธรรม จริยธรรม ในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นทั้งผู้นำทางความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจ นำการเปลี่ยนแปลงพัฒนาโยบายและยุทธศาสตร์ เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงานและต่อสังคม เพื่อรองรับการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว โดยต้องได้รับการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางความคิดให้ตนเองมีความเป็นผู้ประกอบการสาธารณะเพิ่มทักษะให้มีสมรรถนะที่จำเป็น และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันจะช่วยให้สามารถแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างคุณค่าและประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕

๒) สัดส่วนเจ้าหน้าที่รัฐที่กระทำผิดกฎหมายลดลง ร้อยละ ๓๐

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

๒.๒.๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

หัวข้อที่ ๑ การปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน

หัวข้อย่อย ๑.๑ ผลผลิตภาพ (Productivity)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : อุตสาหกรรมการเกษตร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : อุตสาหกรรมอาหาร

๒.๒.๒.๒ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) ประเด็นปฏิรูป เรื่อง สิ่งแวดล้อม

ประเด็นปฏิรูปที่ ๑ : เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นย่อยที่ ๑.๑ ขยายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของภาคเอกชน ในการจัดการขยะอันตรายชุมชน ตั้งแต่ต้นทาง

ประเด็นย่อยที่ ๑.๒ บังคับใช้มาตรฐานจัดการน้ำเสียอย่างเคร่งครัด ตั้งแต่การขออนุมัติ การก่อสร้าง

ประเด็นย่อยที่ ๑.๓ กระตุ้นการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อจูงใจให้ โรงงานจัดการมลพิษที่ต้นทาง : มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม

๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐)

๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ "เศรษฐกิจสร้างคุณค่าสังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน" หรือ "Hi-Value and Sustainable Thailand"

เป้าหมายการพัฒนา การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม โดยกำหนด ๑๓ หมายเหตุของการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ที่ชัดเจนใน ๔ มิติ จากวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ที่ได้กำหนดไว้ข้างต้น จะเห็นว่าหมายเหตุที่เกี่ยวกับการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ คือ หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยมุ่งเน้นใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาท

ต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่ทำเกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ ล้านไร่

เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐

เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง (หากมี)

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธรรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ นี้เป็นการดำเนินการตามกรอบการจัดทำแผนเพื่อให้แผนมีความสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งสถานการณ์ภายในและภายนอกประเทศโดยได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ และแผนพัฒนาจังหวัดยโสธร พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ โดยกำหนดให้การจัดทำแผนจะต้องยึดและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บท แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายรัฐบาล รวมทั้งแผนรายสาขา/เฉพาะด้านต่าง ๆ ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการโดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ มีการจัดทำกิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ และรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ประกอบด้วย ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และระดมความคิดวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร (SWOT Analysis) ทบทวนวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็น เรื่อง... (การดำเนินงานเรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ของหน่วยงาน) เป้าหมาย ค่าเป้าหมาย ตัวชี้วัด แนวทางการพัฒนา แล้วนำมาวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดยโสธร และวางแผนการพัฒนาโดยยึดหลักการพัฒนาดังแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ และความสอดคล้องกับนโยบายและ แนวทางการพัฒนาประเทศ

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ความเป็นมา

จังหวัดยโสธร เป็นดินแดนอันอุดมสมบูรณ์ริมฝั่งแม่น้ำชี ได้ชื่อว่าเมืองบังไฟ เป็นดินแดนที่มีอดีตอันล้ำค่าและยาวนานกว่า ๒๐๐ ปี มีประวัติความเป็นมาเกี่ยวข้องกับเมืองหนองบัวลุมภูนครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน และเกี่ยวข้องกับเมืองอุบลราชธานีโดยในเขตพื้นที่จังหวัดยโสธร ได้พบร่องรอยการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์จากยุคประวัติศาสตร์ต่อเนื่องกันมาจนถึงยุคปัจจุบัน ชุมชนโบราณส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตทุ่งราบลุ่มหรือบริเวณขอบชายทุ่ง ติดกับพื้นที่โคกและป่า ได้แก่ ชุมชนโบราณชายขอบทุ่งกุลาร้องไห้ในเขตอำเภอมหาชนะชัยและอำเภอค้อวัง เช่น ชุมชนโบราณที่บ้านหัวเมือง บ้านคูเมือง บ้านคูสองชั้น ในเขตอำเภอมหาชนะชัย ชุมชนโบราณบ้านน้ำอ้อม บ้านโพนแพง บ้านหมากมาย บ้านแซ่ บ้านโพนเมือง ในเขตอำเภอค้อวัง

จากประวัติศาสตร์เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๓๑๔ พระเจ้าตาก เจ้าพระวอ เสนาบดีเก่านครเวียงจันทน์ ได้อพยพครอบครัวและบริวารหนีมาเพื่อตั้งรกรากใหม่ เนื่องจากไม่พอใจเจ้านครคนใหม่ โดยใช้ชื่อเมืองใหม่ว่าเมืองหนองบัวลุมภู ขณะเดียวกันพระเจ้าศิริบุญสารซึ่งเป็นเจ้านครเวียงจันทน์อยู่เกิดหวาดระแวง จึงยกกองทัพจากนครเวียงจันทน์มาปราบปราม พระเจ้าตากถูกข้าศึกยิงด้วยอาวุธปืน และฟันด้วยดาบจนถึงแก่พิราลัยในที่รบ เจ้าพระวอ เจ้าคำผง และเจ้าฝ่ายหน้าผู้เป็นน้องทั้ง ๒ ของเจ้าพระวอ อีกทั้งเจ้าเก่า เจ้าทิดพรมได้ยกทัพพาหนีออกจากเมืองหนองบัวลุมภูไปพึ่งพาเจ้านครจำปาศักดิ์ ขบวนทัพของเจ้าพระวอได้เดินทางตามลุ่มน้ำชีมาพบกับเจ้าคำสุผู้ปกครองบ้านสิงห์ท่า (ปัจจุบัน คือ จังหวัดยโสธร) ภายหลังต่อมาเจ้าพระวอดำริว่าหากอยู่กับเจ้าคำสุแล้วถ้าเวียงจันทน์ยกทัพมาก็จะเป็นการลำบาก และจะเกิดศึกสงครามกันต่อไป เมื่อประชุมตกลงกันแล้วจึงได้พาไพร่พลอพยพลงไปตามลำน้ำมูล และสร้างเมืองใหม่ที่ดอนวังทองเขตนครจำปาศักดิ์ตามรับสั่งของพระองค์หลวงเจ้านครจำปาศักดิ์ โดยเจ้าพระวอให้ชุดก่อสร้างค่ายขึ้นเรียกว่าค่ายบ้านคูบ้านแก

พ.ศ. ๒๓๕๔ เจ้าพระยาพิชัยราชขัตติยวงศาถึงแก่พิราลัย พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยโปรดให้เจ้าหนู หลานเจ้านครจำปาศักดิ์ ครองนครจำปาศักดิ์สืบไป ฝ่ายเจ้าราชวงศ์สิงห์ บุตรเจ้าพระยาพิชัยราชขัตติยวงศา กลับมาอยู่บ้านเดิมคือบ้านสิงห์ท่าและได้นำเอาอัฐิของเจ้าพระยาพิชัยราชขัตติยวงศา กลับมาด้วย แะนำมาก่อเจดีย์บรรจุไว้ที่วัดมหาธาตุ ใกล้กับพระธาตุพระอนันท์ซึ่งยังปรากฏอยู่จนปัจจุบัน

พ.ศ. ๒๓๕๗ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกบ้านสิงห์ท่าขึ้นเป็นเมืองและพระราชทานนามว่า **เมืองยศสุนทร** ให้เจ้าราชวงศ์สิงห์เป็นเจ้าครองเมือง มีราชทินนามว่า **พระสุนทรราชวงศา** เป็นเจ้าเมืองคนแรกของเมืองยโสธร

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อเกิดศึกเจ้าอนุวงศ์เวียงจันทน์ เมืองยศสุนทรก็ได้รับเกณฑ์เข้าร่วมศึกครั้งนี้ด้วยได้ชัยชนะ ได้รับพระราชทานเชลยเมืองเวียงจันทน์ ๕๐๐ ครอบครัว และพระราชทานปืนใหญ่ไว้สำหรับเมืองหนึ่งกระบอกชื่อว่า **ปืนนางป้อม** ยังปรากฏอยู่ที่ศาลหลักเมืองยโสธรมาจนถึงปัจจุบัน เมื่อพระสุนทรราชวงศาเห็นได้เป็นเจ้าเมืองแล้ว ได้นำศิลาจากบ้านแก่งหินโงมมาสร้างพระพุทธรูปจำลอง แล้วสร้างวัดป่าอัมพวัน และวัดกลางศรีไตรภูมิไว้เป็นวัดคู่เมือง

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๑๗ ได้เกิดศึกฮ่อ ยกกำลังมาตีเมืองหนองคาย เมืองยศสุนทรถูกเกณฑ์ให้ยกกำลังไปสมทบกองทัพจากกรุงเทพฯ ฯ เป็นจำนวน ๕๐๐ คน ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๒๖ พวกฮ่อได้ยกกำลังมาตั้งอยู่ที่ทุ่งเชียงคำ เมืองยศสุนทรได้รับเกณฑ์ให้เอากำลังช้าง ม้า โค ไปเป็นพาหนะบรรทุกเสบียงไปเลี้ยงกองทัพ และพ.ศ. ๒๔๓๓ สมัยรัชกาลที่ ๕ ได้มีการจัดรูปการปกครองใหม่ หัวเมืองอีสานชั้นเอก โท ตริและจัตวา ถูกรวมเข้าด้วยกันเรียกว่า กอง สำหรับเมืองยศสุนทรถูกรวมเข้าอยู่ในหัวเมืองฝ่ายตะวันออกเฉียงเหนือ มีข้าหลวงตั้งกองว่าราชการอยู่ที่เมืองอุบล ประกอบด้วยหัวเมือง ๑๒ หัวเมืองคือ อุบลราชธานี กาฬสินธุ์ สุวรรณภูมิ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ภูแล่นช้าง กมลาไสย เขมราฐ นองสองคอน ดอนดง เมืองยศสุนทร และศรีสะเกษ ซึ่งขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ

ในปี พ.ศ. ๒๔๓๖ เกิดกรณีพิพาทระหว่างไทยกับฝรั่งเศส ฝรั่งเศสได้ยกกำลังจากเมืองญวนมาตีเมืองสมโบกของไทย เมืองยศสุนทรได้ถูกเกณฑ์ให้ไปช่วยรักษาเขตแดน โดยนำกำลังไปสมทบกองทัพจากกรุงเทพฯ สามกองทัพ กองทัพละ ๑,๐๐๐ คน

พ.ศ. ๒๔๔๓ ได้ยุบเลิกมณฑลอีสาน เมืองยศสุนทรได้รวมเข้ากับเมืองอุบล โดยแยกออกเป็น ๒ อำเภอ คือ อำเภออุทัยโสธร ภายหลังเป็นอำเภอคำเชื่อนแก้ว และอำเภอประจิมยโสธร ภายหลังเป็นอำเภอยโสธร

ในปี พ.ศ. ๒๔๕๖ ได้เปลี่ยนชื่ออำเภออุทัยโสธร เป็นอำเภอคำเชื่อนแก้ว เปลี่ยนชื่ออำเภอประจิมยโสธร เป็นอำเภอยโสธร เมืองยโสธร จึงลดฐานะจากเมืองมาเป็นอำเภอ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

คำว่า ยศสุนทร ต่อมากลายเป็นยะโสธร มีความหมายว่า **ทรงไว้ซึ่งยศ** แต่การเขียนหรือการเรียกสั้น ๆ ว่า ยะโส ไม่เป็นที่ไพเราะและไม่เป็นมงคลนาม ร.ต.ท.พวง ศรีบุญลือ นายอำเภอยะโสธร (พ.ศ. ๒๕๐๐ – ๒๕๑๓) ได้มีหนังสือขอให้เขียนชื่อเสียใหม่เป็น “ยโสธร” และได้รับอนุญาตจากกระทรวงมหาดไทย โดยความเห็นชอบของราชบัณฑิตยสถานให้เปลี่ยนได้ และใช้มาจนบัดนี้

พ.ศ. ๒๔๙๔ กระทรวงมหาดไทยได้ริเริ่มขอตั้งอำเภอยโสธรขึ้นเป็นจังหวัด จนกระทั่งถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕ จึงได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๗๐ ตั้งอำเภอยโสธรขึ้นเป็นจังหวัดยโสธร โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๑๕ โดยแยกอำเภอยโสธร อำเภอเกษตรวิสัย อำเภอเลิงนกทา อำเภอคำเชื่อนแก้ว อำเภอมหาชนะชัย และอำเภอป่าดัว ของจังหวัดอุบลราชธานี รวมกันเป็นจังหวัดยโสธร จังหวัดที่ ๗๑ ของประเทศไทย

๒.๓) ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศ

จังหวัดมีพื้นที่เป็นรูปพระจันทร์เสี้ยว อยู่เหนือระดับน้ำทะเลประมาณ ๒๒๗ ฟุต

สภาพภูมิประเทศลาดเอียงจากทิศตะวันตกลงไปทางทิศตะวันออก พื้นที่ทางตอนเหนือส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ภูเขา สลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น มีสภาพป่าและภูเขา มีแหล่งน้ำขนาดกลาง ได้แก่ ห้วยลิงโจน ห้วยสะแบก ลำโพง ลำเซบาย (ลำน้ำมูล) ไหลผ่านทางตอนเหนือและตอนกลาง ส่วนพื้นที่ทางตอนกลางและตอนใต้เป็นที่ราบลุ่มต่ำ สลับซับซ้อนกับสันดินริมน้ำ มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ ได้แก่ แม่น้ำชี และขนาดกลาง ได้แก่ ลำน้ำยัง ลำทวน (ลุ่มน้ำชี) ไหลผ่านจังหวัด ลักษณะดินส่วนมากเป็นดินปนทรายและดินเค็ม มีหนอง บึง ลำห้วย และแหล่งน้ำขนาดเล็ก อยู่ทั่วไป พื้นที่แหล่งน้ำอยู่ในลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำมูล และสภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปขึ้นอยู่กับอิทธิพลของมรสุม ที่พัดประจำฤดูกาล ๒ ชนิด คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจะพัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีน ปกคลุมประเทศไทยในช่วงฤดูหนาว ทำให้จังหวัดยโสธรมีอากาศหนาวเย็นและแห้งทั่วไป กับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดพามวลอากาศชื้นจากทะเลและมหาสมุทรปกคลุมประเทศไทยในช่วงฤดูฝนทำให้มีฝนตกทั่วไป ฤดูกาล จังหวัดยโสธรมี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่ประมาณ กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดปีอยู่ระหว่าง ๑,๑๐๐ - ๑,๓๐๐ มิลลิเมตร สำหรับ ปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดทั้งปี ๑,๓๖๐.๔ มิลลิเมตร และมีจำนวนวันที่ฝนตก ๑๑๒ วัน โดยเดือนสิงหาคม เป็นเดือน ที่มีฝนตกชุกมากที่สุดในรอบปี มีปริมาณฝนเฉลี่ย ๒๖๒.๗ มิลลิเมตร และมีฝนตก ๑๙ วัน โดยอุณหภูมิเฉลี่ยตลอด ทั้งปี ๒๗.๒ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๒.๘ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๒.๖ องศาเซลเซียส และเดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวมากที่สุดในรอบปี ส่วนในช่วงฤดูหนาวจะมีอากาศหนาวที่สุดในเดือนมกราคม

จากสถิติในคาบ ๗๑ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๔ - ๒๕๖๔ พบว่าพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนตัวผ่าน จังหวัดยโสธรมี ทั้งหมด ๑๔ ลูก โดยเคลื่อนเข้ามาขณะที่มีกำลังแรงเป็นพายุโซนร้อนในเดือนกันยายน จำนวน ๑ ลูก (๒๕๖๓) นอกจากนั้นเคลื่อนเข้ามาขณะที่มีกำลังแรงเป็นพายุดีเปรสชัน จำนวน ๑๓ ลูก โดยเคลื่อนเข้ามาใน เดือนมิถุนายน ๑ ลูก (๒๕๔๗) เดือนกันยายน ๔ ลูก (๒๕๒๒, ๒๕๒๕, ๒๕๕๖, ๒๕๕๙) เดือนตุลาคม ๖ ลูก (๒๕๐๔, ๒๕๐๖, ๒๕๑๐, ๒๕๑๓, ๒๕๓๒, ๒๕๔๙) และเดือนพฤศจิกายน ๒ ลูก (๒๕๒๗, ๒๕๓๙)

หมายเหตุ

- สถิติภูมิอากาศที่เป็นค่าเฉลี่ยข้อมูลอุณหภูมิและปริมาณฝน (อ้างอิง สถานีอุตุนิยมวิทยาร้อยเอ็ด) คาบ ๓๐ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๔ - ๒๕๖๓
- สถิติภูมิอากาศที่มีค่าเป็นที่สุดใช้ข้อมูล ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๔ - ๒๕๖๔

๒.๔) การใช้ประโยชน์ที่ดิน

ข้อมูลจากกรมที่ดิน

(http://www.1.ddd.go.th/WEB_OLP/report_research_NE.html) ซึ่งได้เผยแพร่ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดยโสธรดังนี้

ประเภทการใช้ที่ดิน	ปี พ.ศ. ๒๕๕๘		ปี พ.ศ. ๒๕๖๐		ปี พ.ศ. ๒๕๖๒		ปี พ.ศ. ๒๕๖๖	
	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ
๑. พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	๑๒๗,๕๖๖	๔.๙๑	๑๓๒,๒๑๔	๕.๐๘	๑๔๓,๔๙๘	๕.๕๒		
๒. พื้นที่เกษตรกรรม								
- พื้นที่นา	๑,๙๒๕,๗๘๗	๗๔.๐๒	๒,๐๕๑,๗๐๒	๗๘.๘๙	๒,๐๖๐,๓๘๖	๗๙.๒๐	๑,๖๔๙,๗๑๐	๑๐๐
- พืชไร่	๑,๕๔๘,๕๓๘	๕๙.๕๔	๑,๕๓๔,๘๗๙	๕๙.๐๑	๑,๔๖๕,๗๕๔	๕๖.๓๔	๑,๓๔๐,๕๕๓	๘๑.๒๕
- ไม้ยืนต้น	๒๐๔,๘๖๐	๗.๘๗	๒๘๔,๒๓๕	๑๐.๙๒	๓๐๖,๖๘๒	๑๑.๗๙	๑๓๐,๒๕๙	๗.๘๙
- ไม้ผล	๑๕๕,๖๗๐	๕.๙๗	๒๒๑,๕๑๖	๘.๕๓	๒๗๖,๖๕๒	๑๐.๖๓	-	-
- พืชสวน	๙,๒๓๓	๐.๓๕	๖,๑๕๙	๐.๒๔	๖,๙๗๔	๐.๒๗	๒,๐๓๑	๐.๙๒
- ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	๑,๒๘๓	๐.๐๕	๑,๐๗๓	๐.๐๔	๑,๒๐๗	๐.๐๕	๑๒๓,๙๙๑	๗.๕๑
- พืชน้ำ	๕,๖๔๓	๐.๒๒	๓,๓๓๒	๐.๑๓	๒,๕๕๑	๐.๑๐	๕๒,๙๘๕	๓.๒๑
- สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๓๗	-	๒๒	-	๒๘	-	-	-
- เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม	๔๘๒	๐.๐๒	๔๕๓	๐.๐๒	๕๑๑	๐.๐๒	-	-
-	๔๑	-	๓๓	-	๒๗	-	-	-
๓. พื้นที่ป่าไม้	๒๖๔,๖๗๑	๑๐.๑๘	๑๙๗,๕๑๖	๗.๕๙	๑๙๔,๕๑๘	๗.๗๘	-	-
๔. พื้นที่น้ำ	๗๓,๔๗๓	๒.๘๒	๗๔,๘๒๑	๒.๘๗	๗๗,๗๗๑	๓	-	-
๕. พื้นที่เปิดเตล็ด	๒๐๙,๕๔๓	๘.๐๗	๑๔๔,๗๘๗	๕.๕๗	๑๒๔,๘๖๗	๔.๘	-	-
รวม	๒,๖๐๑,๐๔๐	๑๐๐	๒,๖๐๑,๐๔๐	๑๐๐	๒,๖๐๑,๐๔๐	๑๐๐	-	-

หมายเหตุ ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินอัปเดตล่าสุด ณ ปี ๒๕๖๒

๒.๕) การปกครอง

๒.๕.๑) การปกครองท้องที่ จังหวัดยโสธรแบ่งการปกครองออกเป็น ๙ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองยโสธร อำเภอลำทะเมนชัย อำเภอไทยเจริญ อำเภอกุดชุม อำเภอทรายมูล อำเภอป่าติ้ว อำเภอคำเขื่อนแก้ว อำเภอมหาชนะชัย และอำเภอค้อวัง โดยมี ๗๘ ตำบล และ ๘๘๕ หมู่บ้าน มีชุมชนในเขตเทศบาลเมืองยโสธร จำนวน ๒๓ ชุมชน

๒.๕.๒) การปกครองท้องถิ่น จังหวัดยโสธรมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓ รูปแบบ จำนวน ๘๘ แห่ง ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๓ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๖๓ แห่ง

ตารางแสดงจำนวนตำบล หมู่บ้าน และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่	อำเภอ	จำนวน						
		ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.
๑	เมืองยโสธร	๑๗	๑๙๐	-	-	๑	๕	๑๒
๒	ลำทะเมนชัย	๑๐	๑๔๕	-	-	-	๙	๓
๓	คำเขื่อนแก้ว	๑๓	๑๑๕	-	-	-	๒	๑๒
๔	มหาชนะชัย	๑๐	๑๐๓	-	-	-	๑	๑๐
๕	กุดชุม	๙	๑๒๘	-	-	-	๑	๙
๖	ป่าติ้ว	๕	๕๗	-	-	-	๑	๕
๗	ค้อวัง	๔	๔๕	-	-	-	๑	๔
๘	ทรายมูล	๕	-	-	-	-	๒	๔
๙	ไทยเจริญ	๕	-	-	-	-	๑	๔
	รวม	๗๘	๘๘๕	๑	-	๒๓	๒๓	๖๓

๒.๖) ประชากร

ในปี ๒๕๖๕ จังหวัดยโสธรมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๕๓๑,๕๙๙ คน เป็นชาย ๒๖๔,๙๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๘๐ เป็นหญิง ๒๖๖,๘๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๑๙ ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย ๑๒๗.๗๓ คนต่อตารางกิโลเมตร

ตารางแสดงประชากรจังหวัดยโสธร ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๖

พ.ศ.	เพศชาย(คน)	เพศหญิง(คน)	รวม(คน)
๒๕๖๐	๒๗๐,๔๑๒	๒๖๙,๑๓๐	๕๓๙,๕๔๒
๒๕๖๑	๒๖๙,๗๐๕	๒๖๙,๐๒๔	๕๓๘,๗๒๙
๒๕๖๒	๒๖๘,๗๗๔	๒๖๘,๕๒๕	๕๓๗,๒๙๙
๒๕๖๓	๒๗๖,๐๑๖	๒๖๗,๔๘๔	๕๔๓,๕๐๐
๒๕๖๔	๒๖๕,๙๔๕	๒๖๗,๔๔๙	๕๓๓,๓๙๔
๒๕๖๕	๒๖๔,๗๕๖	๒๖๖,๘๔๓	๕๓๑,๕๙๙
๒๕๖๖	๒๖๔,๑๓๑	๒๖๖,๓๘๗	๕๓๐,๕๑๘
๒๕๖๗	๒๖๓,๑๙๙	๒๖๕,๖๗๙	๕๒๘,๘๗๘

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, ที่ทำการปกครองจังหวัดยโสธร

๒.๗) จำนวนบ้านจากทะเบียนบ้าน

จังหวัดยโสธรมีจำนวนบ้านจากทะเบียนบ้านในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๑๘๖,๖๘๔ หลัง โดยข้อมูลจากปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๖ จำนวนบ้านมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตารางแสดงจำนวนบ้านจากทะเบียนบ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๖

พ.ศ.	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
จำนวนบ้าน	๑๖๗,๓๔๖	๑๖๙,๙๑๘	๑๗๒,๔๑๗	๑๗๕,๖๖๖	๑๗๙,๒๒๙	๑๘๓,๖๑๘	๑๘๖,๖๘๔

ที่มา : รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้าน กรมการปกครอง, ที่ทำการปกครองจังหวัดยโสธร

๒.๘) การบริหารราชการจังหวัด

จังหวัดยโสธรอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ) โดยมีการบริหารราชการในจังหวัดประกอบด้วย

๒.๘.๑) ราชการบริหารส่วนภูมิภาคระดับจังหวัด จำนวน ๓๔ หน่วยงาน มีจำนวนข้าราชการ จำนวน ๒,๗๔๙ คน และลูกจ้างประจำ ๑๔๘ คน (ข้อมูล ณ ๑ กันยายน ๒๕๖๗)

๒.๘.๒) ราชการบริหารส่วนกลาง ระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานในจังหวัด จำนวน ๓๗ หน่วยงาน

๒.๘.๓) ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น จำนวน ๘๘ แห่ง แยกเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๓ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๖๓ แห่ง

๒.๘.๔) หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๖ หน่วยงาน

๒.๘.๕) องค์ภายใต้รัฐธรรมนูญ จำนวน ๘ หน่วยงาน

จังหวัดยโสธรมีองค์กรเอกชนในหลายลักษณะเพื่อพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และส่งเสริมอาชีพ ได้แก่มูลนิธิ สมาคม สโมสร ชมรม และกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ซึ่งองค์กรที่เด่นชัด และมีบทบาท เช่น เหล่ากาชาดจังหวัด หอการค้าจังหวัดยโสธร สมาคมอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัด สมาคมสตรีนักธุรกิจ และวิชาชีพจังหวัด สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัด มูลนิธิรวมสามัคคี และกลุ่มอาชีพในพื้นที่ที่เป็นองค์กรพัฒนา อาชีพสร้างรายได้ที่มีกิจกรรมต่อเนื่อง อาทิ กลุ่มเกษตรอินทรีย์

๒.๙) โครงสร้างพื้นฐาน

๒.๙.๑) การคมนาคมขนส่ง

การเดินทางมายังจังหวัดยโสธร มีถนนสายสำคัญ ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๓, ๒๐๒ และทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๓, ๒๑๖๙, ๒๐๔๓ โดยเส้นทางการเดินทางมี ๒ เส้นทาง คือ สายเก่า: กรุงเทพฯ-สระบุรี-นครราชสีมา-บ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-ยโสธร และสายใหม่: กรุงเทพฯ-สระบุรี-นครราชสีมา-ประทาย-พยัคฆ์ภูมิ-เกษตรวิสัย-สุวรรณภูมิ-ยโสธรโดยสามารถเดินทางได้ดังนี้

(๑) รถยนต์ : ใช้ทางหลวงหมายเลข ๑ (ถนนพหลโยธิน) ถึงจังหวัดสระบุรี จึงเลี้ยวขวาเข้าทางหลวงหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) ผ่านจังหวัดนครราชสีมาไปทางอำเภอพิมาย ผ่านอำเภอหนองสองห้องและอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น แล้วจึงแยกเข้าทางหลวงหมายเลข ๒๓ ผ่านอำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอรวัชบุรี อำเภอเสลภูมิ แล้วจึงถึงจังหวัดยโสธร รวมระยะทาง ๕๓๑ กิโลเมตรใช้เวลาเดินทางประมาณ ๗-๘ ชั่วโมง

(๒) สถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดยโสธร มี ๑ แห่ง มีรถโดยสารประจำทาง เข้าใช้สถานี จำนวน ๒๒ เส้นทาง เฉลี่ยวันละ ๗๐ เที่ยว มีผู้โดยสารเฉลี่ยวันละประมาณ ๓๐๐ คน (ข้อมูล ณ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕) มีเส้นทางการขนส่งประจำทางด้วยรถโดยสาร ดังนี้

(๒.๑) เส้นทางภายในเขตเมืองและเส้นทางต่อเนื่อง จำนวน ๑ เส้นทาง คือ บ้านตาดทอง-บ้านบาก

(๒.๒) เส้นทางเริ่มต้นจากกรุงเทพฯ ไปยังส่วนภูมิภาค จำนวน ๓ เส้นทาง

(๒.๓) เส้นทางระหว่างจังหวัดหรือคาบเกี่ยวระหว่างเขตจังหวัดในส่วนภูมิภาค จำนวน ๑๕ เส้นทาง

(๒.๔) เส้นทางในเขตจังหวัด ซึ่งอาจจะประกอบด้วยเส้นทางสายหลักสายเดียว หรือเส้นทางสายหลักและเส้นทางสายย่อย ซึ่งแยกออกจากเส้นทางสายหลักไปยังอำเภอ หมู่บ้าน หรือเขตชุมชน จำนวน ๗ เส้นทาง นอกจากนี้ มีวินจักรยานยนต์รับจ้างในเขตอำเภอเมืองยโสธร จำนวน ๑๐ วิน/แห่ง

(๓) ทางรถไฟและเครื่องบิน : จะต้องลงที่จังหวัดอุบลราชธานี แล้วต่อรถยนต์ มาที่จังหวัดยโสธร อีกประมาณ ๙๙ กิโลเมตร

๒.๙.๒) ถนน

จังหวัดยโสธร มีถนนสายหลักที่เชื่อมไปสู่จังหวัด อำเภอ แหล่งท่องเที่ยว และแหล่งขนส่งสินค้าทั้งในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียงโดยมีถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

(๑) แขวงทางหลวงยโสธร มีถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบในพื้นที่จังหวัดยโสธร เป็นทางหลวงแผ่นดิน ๖ สายทาง ได้แก่

(๑.๑) ทางหลวงหมายเลข ๒๓ ตอนเสลภูมิ - ยโสธร ระหว่าง กม.๑๕๓ + ๖๕๒ - กม.๑๗๕ + ๕๒๗, ตอนยโสธร - บ้านยอระหว่าง กม.๑๗๕ + ๕๒๗ - กม.๑๗๕ + ๘๕๒ , กม.๑๗๕ + ๘๕๕ - กม.๑๙๐ + ๕๖๒, ตอนยโสธร - บ้านสวน ระหว่าง กม.๑๙๐ + ๕๖๒ - กม.๒๒๐+๑๘๒ เป็นเส้นทางเชื่อมต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ดมายังจังหวัดยโสธรและต่อไปยังจังหวัดอุบลราชธานี

(๑.๒) ทางหลวงหมายเลข ๒๐๒ ตอนยโสธร - สะพานคลองลำเซ ระหว่าง กม.๒๖๖ + ๔๑๒ - กม.๒๙๘ + ๕๖๐ เป็นเส้นทางเชื่อมต่อกับจังหวัดยโสธรไปยังจังหวัดอำนาจเจริญและต่อไปยังจังหวัดอุบลราชธานี

(๑.๓) ทางหลวงหมายเลข ๒๐๘๓ ตอนสะเดา - คำเขื่อนแก้ว ระหว่าง กม.๓๓ + ๖๙๙ - กม.๖๐ + ๖๗๓ เป็นเส้นทางเชื่อมต่อกับจังหวัดยโสธรไปยังจังหวัดศรีสะเกษ

(๑.๔) ทางหลวงหมายเลข ๒๐๔๓ ตอนยางเอน-มหาชนะชัย ระหว่าง กม.๗๕+ ๐๙๐ - กม.๘๘ + ๑๓๙ เป็นเส้นทางเชื่อมต่อจากจังหวัดยโสธร ไปยังจังหวัดศรีสะเกษ

(๑.๕) ทางหลวงหมายเลข ๒๑๖๙ ตอนยโสธร-กุดชุม ระหว่าง กม.๒ + ๒๓๔ - กม.๓๗ + ๒๔๑ เป็นเส้นทางเชื่อมต่อจากจังหวัดยโสธร ไปยังจังหวัดอำนาจเจริญและจังหวัดมุกดาหาร และต่อไปยังสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๒

(๑.๖) ทางหลวงหมายเลข ๒๓๕๑ ตอนพลไว - แซ่โพนเมือง ระหว่าง กม.๐+๐๐๐ - กม.๓๕ + ๒๐๐ เป็นเส้นทางเชื่อมต่อจากจังหวัดยโสธร ไปยังจังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี

(๒) แนวทางหลวงชนบทยโสธร มีถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบในพื้นที่จังหวัดยโสธร จำนวน ๓๐ สายทาง รวมระยะทาง ๕๔๙.๖๔๓ กิโลเมตร โดยมีหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลและแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๒.๑) หมวดบำรุงทางหลวงชนบทยโสธร รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ๗ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองยโสธร อำเภอค้อวัง อำเภอคำเขื่อนแก้ว อำเภอมหาชนะชัย อำเภอป่าติ้ว อำเภอทรายมูล อำเภอ กุดชุม มีจำนวนสายทาง ๑๘ สายทาง รวมระยะทางทั้งสิ้น ๓๐๐.๒๙๖ กิโลเมตร ผิวจราจรลาดยาง ๒๙๐.๗๑๙ กิโลเมตร ผิวจราจรคอนกรีต ๑๒.๕๗๗ กิโลเมตร

(๒.๒) หมวดบำรุงทางหลวงชนบทเลิงนกทา รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอป่าติ้ว อำเภอ กุดชุม อำเภอไทยเจริญ และอำเภอเลิงนกทา มีจำนวนสายทาง ๑๒ สายทาง รวมระยะทางทั้งสิ้น ๒๔๙.๓๔๗ กิโลเมตร ผิวจราจรลาดยาง ๒๔๒.๙๘๙ กิโลเมตรผิวจราจรคอนกรีต ๖.๓๕๘ กิโลเมตร

(๓) อำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะรับผิดชอบพัฒนาถนนหนทาง เชื่อมโยงระดับอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน อย่างไรก็ตามในหลายเส้นทางชาวบ้านยังคงมีความต้องการได้รับการพัฒนา ด้านถนนให้สามารถสัญจรไปมาสะดวกปลอดภัยและขนส่งผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งเส้นทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

๒.๙.๓) ไฟฟ้า

จังหวัดยโสธรมี ๘๘๕ หมู่บ้าน โดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดยโสธร ซึ่งมีหน้าที่ จัดหาพลังงานไฟฟ้าเพื่อให้บริการแก่ประชาชน มีสถานีจ่ายไฟฟ้า ที่สามารถจ่ายไฟได้ ๑๐๐ MVA จำนวน ๑ แห่ง โหลดการใช้ไฟฟ้าที่จ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับประชาชนในปัจจุบัน ๔๔ เมกกะวัตต์ คิดเป็น ร้อยละ ๔๐ เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนที่ใช้ไฟฟ้าในปัจจุบัน มีการให้บริการรับคำร้องขอใช้ไฟฟ้า ขยายเขต ระบบจำหน่ายไฟฟ้า บริการแก้ไขกระแสไฟฟ้าขัดข้อง

๒.๙.๔) ประปา

จังหวัดยโสธรมีสำนักงานประปาภูมิภาค จำนวน ๓ สาขา ๒ หน่วยบริการ ได้แก่ สำนักงาน กปภ. สาขายโสธร, สำนักงาน กปภ. สาขามหาชนะชัย, สำนักงาน กปภ. สาขาเลิงนกทา, หน่วยบริการป่าติ้ว (ในสังกัดสำนักงาน กปภ. สาขาอำนาจเจริญ) และหน่วยบริการค้อวัง บริการในเขตเทศบาลและบริเวณใกล้เคียง ในชุมชน ๗ อำเภอ คือ อำเภอเมืองยโสธร อำเภอ กุดชุม อำเภอเลิงนกทา อำเภอมหาชนะชัย อำเภอค้อวัง อำเภอคำเขื่อนแก้ว และอำเภอป่าติ้ว ส่วนอำเภอที่เหลือเป็นประปาของเทศบาลตำบลหรือใช้ระบบปั้มน้ำบาดาล สำหรับในเขตชนบท และสัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ในครัวเรือน พบว่า ปี ๒๕๕๘ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๙๔.๙๒ ปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๙๘.๘๔ และปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๙๙.๖๖

๒.๙.๕) การโทรคมนาคมและการสื่อสาร

บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) ส่วนบริการลูกค้าจังหวัดยโสธร ประกอบด้วยศูนย์บริการลูกค้า ๒ แห่ง ดังนี้

(๑) ศูนย์บริการลูกค้าสาขาโยธธ ดุแลพื้นที่ อำเภอเมือง อำเภอทรายมูล อำเภอป่าดัว อำเภอคำเขื่อนแก้ว อำเภอมหาชนะชัย และอำเภอค้อวัง

(๒) ศูนย์บริการลูกค้าสาขาเลิงนกทา ดุแลพื้นที่ อำเภอกุดชุม อำเภอไทยเจริญ และอำเภอเลิงนกทา

๒.๙.๖) อินเทอร์เน็ต

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าปี ๒๕๖๕ จังหวัดยโสธร มีประชากร อายุ ๖ ปีขึ้นไป ที่ใช้อินเทอร์เน็ต ๓๕๗,๓๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๓ และไม่ใช่ ๖๑,๗๙๐ คน คิดเป็น ร้อยละ ๑๔.๗

๒.๙.๗) สวนสาธารณะ สถานที่ออกกำลังกายสำคัญระดับจังหวัด และภายในอำเภอ

โดยจังหวัดยโสธร มีสวนสาธารณะระดับจังหวัดซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมืองยโสธร ได้แก่ สวนสาธารณะวิมานพญาแถน สวนสาธารณะพญาแถน สวนสาธารณะบึงน้อย-บึงใหญ่

๓) ข้อมูลเศรษฐกิจ

๓.๑) ด้านการค้า การค้าของจังหวัดยโสธรโดยเฉพาะการค้าข้าวมีหนาแน่นที่ชุมชนเทศบาล

เมืองยโสธร เทศบาลตำบลกุดชุมพัฒนา เทศบาลตำบลเลิงนกทา เทศบาลตำบลคำเขื่อนแก้ว สินค้าที่มีชื่อเสียง ได้แก่ ข้าวหอมมะลิอินทรีย์ ปลาสาม ถั่วลิสง แดงโมอินทรีย์ หมอนขวานผ้าขิด ผ้าไหมลายลูกหวาย ผ้าไทยท้องถิ่น จักสาน ไม้ไผ่กระติบข้าวจังหวัดยโสธรมีศูนย์การค้าและตลาดสินค้าและบริการที่ตั้งอยู่ในจังหวัด เช่น นานาภัณฑ์ปลาซ่า, บิ๊กแคท มาร์ทยโสธร, บริษัทพรวิทยาเซ็นเตอร์ จำกัด, บิ๊กซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ ยโสธร, แม็คโคร สาขาโยธธ และเทสโก้ โลตัส ยโสธร

๓.๒) ด้านการลงทุน

(ข้อมูลจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐))

(๑) แผนงานปรับปรุงระบบไฟฟ้าเป็นเคเบิลใต้ดิน ๑ จังหวัด ๑ ถนนเฉลิมพระเกียรติ โดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต ๒ อุบลราชธานี และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดยโสธร เป็นหน่วยงานหลักดำเนินการ ซึ่งได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ และปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการตามแผนงาน โดยพื้นที่ดำเนินการเป็นถนนโครงการ ๑ จังหวัด ๑ ถนนเฉลิมพระเกียรติ ของจังหวัดยโสธร คือ ถนนแจ้งสนิท โดยระยะที่ ๑ ตั้งแต่หน้าสถานีตำรวจภูธรเมืองยโสธรถึงสี่แยกไฟแดงหน้าว่าการอำเภอเมืองยโสธร (ระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร และระยะที่ ๒ อยู่ระหว่างการพิจารณาคัดเลือกช่วงเส้นทางดำเนินการ (ระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร)

(๒) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำภายในประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ (งบผูกพันปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖) คือ โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำชี บ้านฟ้าหยาด หมู่ที่ ๒,๔ ตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ดำเนินการโดยสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองยโสธร

(๓) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำภายในประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ (งบผูกพันปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗) ดำเนินการโดยสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองยโสธร ได้แก่

(๓.๑) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมลำเซบาย บ้านเชียงเพ็ง หมู่ที่ ๗ ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอป่าดัว

(๓.๒) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำชี (ระยะที่ ๒) บ้านดอนมะยอม หมู่ที่ ๔ ตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว

(๓.๓) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมลำเซน้อย บ้านเซ่ง หมู่ที่ ๔ ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอป่าดัว

(๓.๔) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำชี บ้านแจ้จ้อย หมู่ที่ ๑๒ ตำบลค้อเหนือ อำเภอเมืองยโสธร

(๔) โครงการก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมพื้นที่ชุมชนเมืองยโสธร ระยะที่ ๑ อำเภอเมืองยโสธร

๓.๓) ด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดยโสธรได้กำหนดให้การท่องเที่ยวเป็นจุดเน้นทางยุทธศาสตร์ ควบคู่ไปกับการเป็นเมืองเกษตรอินทรีย์และเมืองประเพณีวัฒนธรรมวิถีอีสานโดยจังหวัดยโสธรได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งมีส่วนสำคัญในการทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดขยายตัวขึ้นเนื่องจาก เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งในเชิงประวัติศาสตร์ โบราณสถาน/โบราณวัตถุ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม ประเพณีและศาสนา มี ๗ สิ่งมหัศจรรย์ยโสธรงานประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ที่มีแห่งเดียวในโลก

จากการดำเนินการส่งเสริมและขับเคลื่อนด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดยโสธรที่ผ่านมา สามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้กับจังหวัดยโสธรเพิ่มขึ้นในทุกๆปี โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๔ (ตุลาคม ๒๕๖๓ - กันยายน ๒๕๖๔) จังหวัดยโสธร มีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๒๓๒.๙๙ ล้านบาท หดตัวลงเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ ๓๙.๖๖ ปีงบประมาณ ๒๕๖๕ (ตุลาคม ๒๕๖๔ - กันยายน ๒๕๖๔) มีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๔๑๒.๘๖ ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ +๗๗.๒๐ ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ (ตุลาคม ๒๕๖๕ - กันยายน ๒๕๖๖) มีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๔๘๐.๒๖ ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้าร้อยละ +๑๖.๓๓

๓.๔) ด้านการผลิต

๓.๔.๑) การเกษตร

พื้นที่การใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จังหวัดยโสธรมีพื้นที่ ๒,๖๐๑,๐๔๐ ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ๑,๖๔๙,๗๑๐ ไร่ เป็นพื้นที่ปลูกข้าว ๑,๓๔๐,๕๕๓ ไร่ พืชไร่ ๑๓๐,๒๕๗ ไร่ พืชสวน ๑๒๓,๙๙๑ ไร่ ไม้ผล ๒,๐๓๑ ไร่ หญ้าเลี้ยงสัตว์ ๕๒,๙๘๕ ไร่ โดยมีพื้นที่ชลประทานในเขตชลประทาน ๑๑๖,๑๑๖ ไร่ (ปีพ.ศ. ๒๕๖๖)

การเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง อ้อย โรงงาน แดงโม ถั่วลิสง ข้าวโพด หอมแดง เป็นต้น ข้าวโพด หอมแดง เป็นต้น

(๑) ข้าว

พื้นที่ปลูกข้าว

รายการสถิติ	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
พื้นที่ปลูกข้าวนาปีทั้งหมดของจังหวัด (ไร่)	๑,๔๒๓,๕๗๕	๑,๒๘๔,๒๗๓	๑,๓๓๘,๔๖๗	๑,๓๕๖,๗๐๔	๑,๓๖๗,๕๔๔	๑,๓๖๐,๙๘๐	๑,๒๗๘,๘๙๔
พื้นที่ปลูกข้าวนาปรังทั้งหมดของจังหวัด (ไร่)	๕๖,๕๔๖	๕๗,๑๖๑	๖๓,๙๕๙	๖๒,๑๕๗	๘๒,๘๖๓	๗๒,๙๑๕	๖๘,๔๘๓

ผลผลิตข้าว

ลำดับ	รายการข้อมูล	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
๑	ผลผลิตข้าวนาปี(ตัน)	๖๓๐,๓๓๓	๕๖๒,๕๑๒	๕๘๖,๒๔๙	๖๒๑,๓๗๐	๖๑๕,๓๙๕	๖๑๕,๑๖๓	๕๗๘,๐๖๐
๒	ผลผลิตข้าวนาปีเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	๔๔๐	๔๓๘	๔๓๘	๔๕๘	๔๕๐	๔๕๒	๔๕๒
๓	ผลผลิตข้าวนาปรัง(ตัน)	๓๑,๕๔๑	๓๖,๕๒๖	๔๑,๒๕๔	๔๐,๔๐๒	๕๔,๑๑๐	๔๗,๓๙๕	๔๔,๑๗๒
๔	ผลผลิตข้าวนาปรังเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	๖๒๔	๖๓๙	๖๔๕	๖๕๐	๖๕๓	๖๕๐	๖๔๕

(๒) มันสำปะหลัง

พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง

รายการสถิติ	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
พื้นที่ปลูกมันสำปะหลังทั้งหมดของจังหวัด (ไร่)	๙๕,๘๕๙	๑๐๑,๒๔๔	๑๐๓,๑๕๕	๑๐๔,๓๑๓	๑๐๐,๔๙๒	๘๘,๒๙๗	๗๗,๗๙๘

ผลผลิตมันสำปะหลัง

ลำดับ	รายการข้อมูล	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
๑	ผลผลิตมันสำปะหลัง(ตัน)	๓๔๐,๒๙๙	๓๔๗,๙๗๖	๓๖๑,๔๕๕	๓๖๔,๐๕๒	๓๕๒,๗๒๗	๓๑๐,๓๖๔	๒๗๓,๘๔๙-
๒	ผลผลิตมันสำปะหลังเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	๓,๕๕๐	๓,๔๓๗	๓,๕๐๔	๓,๔๙๐	๓,๕๑๐	๓,๕๑๕	๓,๕๒๐-

(๓) อ้อยโรงงาน

พื้นที่ปลูกอ้อยโรงงาน

รายการสถิติ	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
พื้นที่ปลูกอ้อยโรงงานทั้งหมดของจังหวัด (ไร่)	๔๔,๐๘๔	๔๘,๖๘๐	๕๒,๓๑๕	๖๕,๕๐๐	๖๕,๕๕๑	๕๒,๔๗๙	๔๘,๖๘๐

ผลผลิตอ้อยโรงงาน

ลำดับ	รายการข้อมูล	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
๑	ผลผลิตอ้อยโรงงาน (ตัน)	๔๒๕,๔๑๑	๔๗๐,๙๗๙	๕๑๕,๓๐๓	๖๔๕,๑๗๕	๖๓๕,๖๔๘	๕๑๐,๐๙๖	๔๗๔,๖๓๐-
๒	ผลผลิตอ้อยโรงงานเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	๙,๖๕๐	๙,๖๗๕	๙,๘๕๐	๙,๘๕๐	๙,๖๙๗	๙,๗๒๐	๙,๗๕๐-

(๔) ปาล์มน้ำมัน

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน

รายการสถิติ	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันทั้งหมดของจังหวัด (ไร่)	๓,๖๘๕	๓,๖๘๕	๓,๖๘๕	๔,๐๙๕	๔,๐๙๕	๔,๑๐๖	๔,๑๐๖

ผลผลิตปาล์มน้ำมัน

ลำดับ	รายการข้อมูล	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
๑	ผลผลิตปาล์มน้ำมัน (ตัน)	๓,๗๗๓	๔,๖๐๓	๓,๙๗๖	๔,๓๔๑	๔,๘๖๕	๔,๙๙๗	๔,๙๙๗-
๒	ผลผลิตปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	๑,๐๒๔	๑,๒๔๙	๑,๐๗๙	๑,๐๖๐	๑,๑๘๘	๑,๒๑๗	๑,๒๑๗-

(๕) ยางพารา

พื้นที่ปลูกยางพารา

รายการข้อมูล	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
ผลผลิตยางพาราทั้งหมดของจังหวัด(ไร่)	๑๐๑,๗๒๙	๑๐๒,๓๕๑	๑๑๒,๕๒๐	๑๑๗,๐๘๓	๑๑๗,๓๙๖	๑๑๗,๓๕๙	๑๑๗,๓๕๙

ผลผลิตยางพารา

ลำดับ	รายการข้อมูล	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
๑	ผลผลิตยางพารา(ตัน)	๒๑,๓๖๓	๒๑,๔๙๔	๒๒,๙๕๔	๒๒,๘๘๕	๒๔,๘๘๘	๒๔,๗๖๓	๒๔,๗๖๓-
๒	ผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	๒๑๐	๒๑๐	๒๐๔	๒๐๔	๒๑๒	๒๑๑	๒๑๑-

(๖) แดงโม

พื้นที่ปลูกแดงโม

รายการสถิติ	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
พื้นที่ปลูกแดงโม ทั้งหมดของจังหวัด	๑,๕๓๐	๑,๐๒๕	๖๕๔	๑,๒๕๒	๑,๗๓๔	๑,๔๙๒	๑,๖๗๙

ผลผลิตแดงโม

ลำดับ	รายการข้อมูล	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
๑	ผลผลิตแดงโม (ตัน)	๔,๕๑๔	๒,๘๕๕	๒,๑๒๒	๔,๔๓๒	๕,๙๓๐	๔,๘๕๙	๕,๕๔๑
๒	ผลผลิตแดงโมเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	๒,๙๕๐	๒,๗๘๕	๓,๒๔๕	๓,๕๔๐	๓,๔๒๐	๓,๒๕๗	๓,๓๐๐

(๗) ถั่วลิสง

พื้นที่ปลูกถั่วลิสง

รายการสถิติ	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
พื้นที่ปลูกถั่วลิสงทั้งหมด ของจังหวัด(ไร่)	๒,๑๖๖	๑,๓๖๕	๑,๔๖๘	๑,๒๘๙	๑,๗๘๒	๑,๕๕๒	๑,๖๘๔

ผลผลิตถั่วลิสง

ลำดับ	รายการข้อมูล	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
๑	ผลผลิตถั่วลิสง (ตัน)	๔๖๑	๔๒๖	๔๗๗	๓๘๐	๕๙๗	๔๑๙	๔๕๘
๒	ผลผลิตถั่วลิสงเฉลี่ย ต่อไร่ (กก.)	๒๑๓	๓๑๒	๓๒๕	๒๙๕	๓๓๕	๒๗๐	๒๗๒

(๘) การปศุสัตว์

ในพื้นที่จังหวัดยโสธรได้มีการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ โคเนื้อ กระบือ สุกร ไก่ เป็ด และแพะ เป็นต้น โดยสัตว์ที่เลี้ยงมากขึ้น คือ ไก่ โดยปี ๒๕๖๗ มีการเลี้ยงไก่จำนวน ๒,๐๙๗,๔๒๔ ตัว เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี ๒๕๖๖ เป็นต้นมา ขณะที่ในปี ๒๕๖๖ มีการเลี้ยงสัตว์ โคเนื้อ กระบือ ไก่ เป็ด แพะ ลดน้อยลง แต่จำนวนไก่มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีเนื่องจากเกษตรกรหันมาเลี้ยงไก่มากขึ้นเพราะการดูแลง่ายและสามารถสร้างรายได้ให้เกษตรกรได้ดีกว่าสัตว์อื่นๆ

ชนิดสัตว์	ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕	
	จำนวน	เกษตรกร	จำนวน	เกษตรกร	จำนวน	เกษตรกร	จำนวน	เกษตรกร
โคเนื้อ	๑๑๒,๖๙๙	๒๒,๖๐๒	๑๒๘,๔๐๓	๒๓,๙๙๘	๑๑๑,๑๔๔	๒๕,๗๗๒	๑๘๗,๑๕๓	๓๙,๓๘๘
กระบือ	๒๘,๘๔๘	๕,๙๗๓	๒๖,๙๗๐	๕,๘๘๔	๒๗,๐๙๒	๖,๐๖๐	๓๔,๖๗๐	๘,๑๘๗
สุกร	๕๓,๘๓๗	๑,๗๗๖	๔๑,๗๑๕	๑,๗๑๓	๕๑,๐๔๔	๑,๘๘๐	๖๐,๘๗๘	๑,๕๖๔
ไก่	๑,๖๒๘,๒๙๙	๓๓,๙๑๑	๑,๔๓๗,๘๐๙	๓๕,๐๗๘	๑,๕๙๕,๗๒๘	๓๖,๒๓๘	๑,๗๒๙,๗๕๐	๔๑,๒๘๑
เป็ด	๑๕๐,๕๘๑	๖,๗๗๕	๑๒๘,๓๐๐	๖,๕๖๖	๑๔๓,๗๕๑	๖,๗๘๑	๑๖๓,๐๔๔	๗,๐๗๖
แพะ	๑๙๐	๑๙	๓๔๖	๒๖	๗๗๕	๕๐	๒,๐๓๒	๑๔๐

๓.๔.๒) ภาคอุตสาหกรรม

(๑) โรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดยโสธร มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตตาม

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ณ วันที่ ๑๒ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวนทั้งสิ้น ๒๐๔ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๕,๕๗๓.๖๓ ล้านบาท คนงานจำนวน ๔,๐๓๗ คน โรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่มีทั้งขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ เช่น ยางพารา ข้าวหอมมะลิ ชุบน้ำมันในสตรี ยี่ห้อซาบีน่า เป็นต้น

ตารางแสดงขนาดโรงงานอุตสาหกรรม

พ.ศ.	โรงงาน ขนาดเล็ก (แห่ง)	โรงงาน ขนาดกลาง (แห่ง)	โรงงาน ขนาดใหญ่ (แห่ง)	รวมโรงงานทุก ขนาด	เงินลงทุน(ล้าน บาท)	จำนวนแรงงานใน โรงงาน (คน)
๒๕๖๒	๒๙๓	๑๕	๓	๓๑๑	๔,๙๔๔.๑๕	๔,๖๑๙
๒๕๖๓	๑๘๑	๑๓	๓	๑๙๗	๔,๖๒๕.๐๕	๓,๖๓๗
๒๕๖๔	๑๘๗	๑๓	๓	๒๐๓	๔,๗๘๗.๔๖	๓,๖๘๙
๒๕๖๕	๑๙๘	๑๒	๔	๒๑๓	๕,๔๓๗.๓๖	๔,๐๔๖
๒๕๖๖	๑๙๖	๑๑	๕	๒๑๒	๕,๖๘๖.๑๘	๔,๐๙๓
๒๕๖๗	๑๘๙	๑๑	๕	๒๐๕	๕,๕๗๓.๖๓	๔,๐๓๗

หมายเหตุ : *จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมลดลง เนื่องจากการจำหน่ายออกจากทะเบียนโรงงาน ตาม พ.ร.บ.โรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ กำหนดให้โรงงานที่มีกำลังเครื่องจักรต่ำกว่า ๕๐ แรงม้า หรือมีคนงานน้อยกว่า ๕๐ คน ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานอุตสาหกรรม

โดยมีหมวดอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่

๑.๑) อุตสาหกรรมการเกษตร ได้แก่ โรงสีข้าว อบเมล็ดพืช ทำมันเส้น มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๔๔ โรงงาน เงินลงทุน ๒,๐๕๖.๗๒ ล้านบาท การจ้างงาน ๗๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕๖ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

๑.๒) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์คอนกรีต มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๔๒ โรงงาน เงินลงทุน ๔๓๐.๑๓ ล้านบาท การจ้างงาน ๒๙๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕๘ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

๑.๓) อุตสาหกรรมอื่น ๆ มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๓๒ โรงงาน สำคัญ ได้แก่ กิจการเกี่ยวกับหิน กรวดทราย หรือดิน สำหรับใช้ในการก่อสร้าง กิจการซ่อมรองเท้าหรือเครื่องหนัง และกิจการที่เกี่ยวกับการคัดแยกหรือฝักรวม สิ่งปฏิกูลหรือ วัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีลักษณะและคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง เงินลงทุน ๑๔๖.๐๐ ล้านบาท การจ้างงาน ๑๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๘ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

ตารางแสดงจำนวนโรงงาน เงินทุนและคนงานตามหมวดอุตสาหกรรมในจังหวัดยโสธร

ปี	อุตสาหกรรมเกษตร				อุตสาหกรรมอาหาร				อุตสาหกรรมสิ่งทอ			
	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๖๓	๔๗	๑,๘๑๕,๖๕๖,๒๑๑	๖๖๔	๔๕,๙๑๖.๑๓	๑๗	๓๓๑,๑๕๙,๐๐๐	๒๑๒	๘,๙๙๖.๕๗	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๔	๔๗	๑,๘๑๕,๖๕๖,๒๑๑	๖๖๔	๔๕,๙๑๖.๑๓	๒๐	๔๑๑,๑๕๙,๐๐๐	๒๘๖	๑๓,๒๐๗.๐๗	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๕	๔๘	๑,๘๒๓,๖๕๖,๒๑๑	๖๖๙	๕๖,๓๖๖.๖๓	๒๑	๔๓๓,๑๕๙,๐๐๐	๓๐๖	๑๔,๔๑๒.๕๗	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๖	๔๕	๒,๑๐๑,๗๗๗,๒๑๑	๗๓๒	๖๗,๑๓๗.๙๙	๒๔	๘๙๐,๔๕๘,๐๐๐	๕๖๐	๑๗,๗๗๖.๔๑	๑	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๐	๓๓๐.๐๐
๒๕๖๗	๔๔	๒,๐๕๖,๗๒๒,๑๕๑	๗๒๒	๙๒,๔๖๖.๑๗	๒๔	๘๙๐,๔๕๘,๐๐๐	๕๖๐	๑๗,๗๗๖.๔๑	๑	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๐	๓๓๐.๐๐

ปี	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย				อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้				อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ			
	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๖๓	๑	๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕๕๓.๙๗	๑๑	๑๖๕,๐๐๐,๐๐๐	๘๗	๒,๙๑๙.๘๐	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๔	๑	๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕๕๓.๙๗	๑๓	๑๘๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๑๗	๔,๗๗๙.๘๐	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๕	๑	๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕๕๓.๙๗	๑๕	๒๓๗,๐๐๐,๐๐๐	๑๖๙	๗,๖๕๖.๑๕	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๖	๑	๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕๕๓.๙๗	๑๖	๒๕๔,๐๐๐,๐๐๐	๑๗๖	๘,๑๙๖.๑๕	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๗	๑	๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕๕๓.๙๗	๑๕	๒๓๑,๕๐๐,๐๐๐	๑๖๗	๗,๕๙๖.๑๕	๐	๐	๐	๐

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ปี	อุตสาหกรรมโลหะ				อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ				อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล			
	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๖๓	๒	๒,๑๑๐,๐๐๐	๓๐	๖๓๔.๕๕	๙	๘๖,๖๐๐,๐๐๐	๙๐	๑,๓๕๘.๐๗	๑	๖,๕๐๐,๐๐๐	๖	๖๕.๖๒
๒๕๖๔	๒	๒,๑๑๐,๐๐๐	๓๐	๖๓๔.๕๕	๙	๘๖,๖๐๐,๐๐๐	๙๐	๑,๓๒๘.๐๗	๑	๖,๕๐๐,๐๐๐	๖	๖๕.๖๒
๒๕๖๕	๒	๒,๑๑๐,๐๐๐	๓๐	๖๓๔.๕๕	๙	๘๖,๖๐๐,๐๐๐	๙๐	๑,๓๒๘.๐๗	๑	๖,๕๐๐,๐๐๐	๖	๖๕.๖๒
๒๕๖๖	๑	๑,๒๖๕,๐๐๐	๑๐	๕๓๘.๘๐	๘	๘๑,๖๐๐,๐๐๐	๘๕	๑,๒๓๘.๐๗	๑	๖,๕๐๐,๐๐๐	๖	๖๕.๖๒
๒๕๖๗	๑	๑,๒๖๕,๐๐๐	๑๐	๕๓๘.๘๐	๗	๗๐,๖๐๐,๐๐๐	๗๕	๑,๑๕๘.๐๗	๑	๖,๕๐๐,๐๐๐	๖	๖๕.๖๒

ปี	อุตสาหกรรมไฟฟ้า				อุตสาหกรรมขนส่ง				อุตสาหกรรมอื่นๆ			
	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๖๓	๐	๐	๐	๐	๑๑	๕๒๕,๐๘๐,๐๐๐	๑๕๖	๑,๒๒๖.๕๔	๒๘	๑๕๘,๓๕๐,๐๐๐	๑๐๘	๑๒,๐๒๔.๐๐
๒๕๖๔	๐	๐	๐	๐	๑๑	๕๒๕,๐๘๑,๐๐๐	๑๕๖	๑,๒๒๖.๕๔	๓๖	๒๐๖,๕๐๐,๐๐๐	๑๔๐	๑๔,๒๑๙.๐๐
๒๕๖๕	๐	๐	๐	๐	๑๐	๔๐๙,๐๘๑,๐๐๐	๑๔๖	๑,๑๓๑.๕๔	๓๘	๒๑๕,๖๕๐,๐๐๐	๑๕๒	๑๕,๙๘๙.๐๐
๒๕๖๖	๐	๐	๐	๐	๙	๔๐๙,๗๘๑,๐๐๐	๑๔๑	๑,๐๕๒.๘๐	๓๗	๑๗๕,๘๐๐,๐๐๐	๑๕๐	๑๕,๔๐๒.๐๐
๒๕๖๗	๐	๐	๐	๐	๙	๔๐๙,๗๘๑,๐๐๐	๑๔๑	๑,๐๕๒.๘๐	๓๒	๑๔๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๘	๑๓,๓๐๒.๐๐

ปี	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์				อุตสาหกรรมเคมี				อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์			
	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๖๓	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๒	๑๕๖,๓๐๐,๐๐๐	๑๐๔	๕,๖๑๑.๖๒
๒๕๖๔	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๒	๑๕๖,๓๐๐,๐๐๐	๑๐๔	๕,๖๑๑.๖๒
๒๕๖๕	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๒	๑๕๖,๓๐๐,๐๐๐	๑๐๔	๕,๖๑๑.๖๒
๒๕๖๖	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๔	๒๐๘,๓๐๐,๐๐๐	๑๒๓	๖,๕๔๓.๒๒
๒๕๖๗	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๔	๒๐๘,๓๐๐,๐๐๐	๑๒๓	๖,๕๔๓.๒๒

ปี	อุตสาหกรรมยาง				อุตสาหกรรมพลาสติก				อุตสาหกรรมโลหะ			
	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๖๓	๔	๖๙๔,๔๐๐,๐๐๐	๒๕๓	๕,๖๕๕.๐๐	๔	๖๐,๙๗๐,๐๐๐	๘๓	๗๖๐.๕๐	๓๕	๓๕๖,๔๒๐,๐๐๐	๒๙๖	๖,๙๒๒.๙๖
๒๕๖๔	๔	๖๙๔,๔๐๐,๐๐๐	๒๕๓	๕,๖๕๕.๐๐	๔	๖๐,๙๗๕,๐๐๐	๘๓	๗๖๐.๕๐	๓๙	๓๘๗,๒๓๐,๐๐๐	๒๘๔	๗,๙๒๘.๒๔
๒๕๖๕	๕	๖๙๔,๔๐๐,๐๐๐	๒๕๓	๕,๖๕๕.๐๐	๔	๖๐,๙๗๕,๐๐๐	๘๓	๗๖๐.๕๐	๔๑	๔๒๔,๒๓๐,๐๐๐	๓๐๒	๘,๖๙๔.๒๔
๒๕๖๖	๕	๖๗๓,๙๐๐,๐๐๐	๒๒๐	๕,๗๗๙.๐๐	๔	๖๐,๙๗๕,๐๐๐	๘๓	๗๖๐.๕๐	๔๑	๔๒๖,๑๓๐,๐๐๐	๒๙๐	๘,๘๓๖.๙๔
๒๕๖๗	๔	๖๖๔,๙๐๐,๐๐๐	๒๑๐	๕,๕๕๙.๐๐	๔	๖๐,๙๗๕,๐๐๐	๘๓	๗๖๐.๕๐	๔๒	๔๓๐,๑๓๐,๐๐๐	๒๙๕	๘,๙๗๙.๙๔

ปี	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม				อุตสาหกรรมเครื่องหนัง				อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน			
	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๖๓	๑	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๕	๙๔.๐๐	๐	๐	๐	๐	๓	๒๕,๕๐๐,๐๐๐	๕๐	๙๘๘.๐๐
๒๕๖๔	๑	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๕	๙๔.๐๐	๐	๐	๐	๐	๔	๓๕,๕๐๐,๐๐๐	๗๒	๑,๓๖๔.๐๐
๒๕๖๕	๑	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๕	๙๔.๐๐	๐	๐	๐	๐	๔	๓๕,๕๐๐,๐๐๐	๗๒	๑,๓๖๔.๐๐
๒๕๖๖	๑	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๕	๙๔.๐๐	๐	๐	๐	๐	๔	๓๕,๕๐๐,๐๐๐	๗๒	๑,๓๖๔.๐๐
๒๕๖๗	๑	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๕	๙๔.๐๐	๐	๐	๐	๐	๔	๓๕,๕๐๐,๐๐๐	๗๒	๑,๓๖๔.๐๐

(๒) การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ จังหวัดยโสธรมีสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สร้างสรรค์เป็นของดีจากภูมิปัญญาท้องถิ่น มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง คือ หมอนขวานผ้าซิด ผลิตภัณฑ์จักสานจากไม้ไผ่ เสื้ออกและผลิตภัณฑ์จากกก ผ้ายอมสีธรรมชาติ อาหาร ได้แก่ ข้าวหอมมะลิ ข้าวหอมมะลินทรีย์ ข้าว ๕ สายพันธุ์ และปลาสาม ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ที่ยังไม่หมดอายุมีจำนวน ๑๒๔ ผลิตภัณฑ์ แบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

- ๑) ประเภทอาหาร ๘ ผลิตภัณฑ์
- ๒) ประเภทของใช้ของตกแต่งและของที่ระลึก ๕๗ ผลิตภัณฑ์
- ๓) ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร ๔ ผลิตภัณฑ์
- ๔) ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ๕๕ ผลิตภัณฑ์

๓.๔.๓) ด้านผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดและอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกาศข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๔ พบว่า จังหวัดยโสธร ในปี ๒๕๖๔ โครงสร้างการผลิตตามมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จังหวัดยโสธร จำนวน ๑๙ สาขา มีมูลค่า ๓๑,๗๕๒ ล้านบาท (เพิ่มขึ้น ๑,๑๐๒ ล้านบาท จากปี ๒๕๖๓ ที่มีมูลค่าอยู่ที่ ๓๐,๖๕๐ ล้านบาท) จัดเป็นลำดับที่ ๑๖ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลำดับที่ ๖๕ ของประเทศและมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๓.๘๓ และอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔ ร้อยละ ๒.๕๘ โดยสาขา การผลิตภาคเกษตร มีมูลค่า ๘,๐๐๙ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๒๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และสาขาการผลิตนอกภาคเกษตรเท่ากับ ๒๓,๗๔๓ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๔.๗๗ โดยสาขาการ ผลิตที่มีมูลค่าสูงสุด ๕ ลำดับแรกคือ

- (๑) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง จำนวน ๘,๐๐๙ ล้านบาท
- (๒) สาขาการศึกษา จำนวน ๔,๔๕๘ ล้านบาท
- (๓) สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์จำนวน ๓,๖๕๐ ล้านบาท
- (๔) สาขาการผลิตอุตสาหกรรมจำนวน ๓,๔๖๔ ล้านบาท
- (๕) สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย จำนวน ๒,๘๗๖ ล้านบาท

ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๒๒, ๑๔.๐๔, ๑๑.๕๐, ๑๐.๙๐ และ ๙.๐๖ ตามลำดับ ของผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัด ขณะที่มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว (Per Capita : GPP) มีจำนวน ๗๐,๓๒๗ ล้านบาท เพิ่มจาก ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๓,๐๐๖ ล้านบาท (ปี ๒๕๖๓ อยู่ที่ ๖๗,๓๒๑ ล้านบาท) จัดเป็นลำดับที่ ๑๘ ของภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ และลำดับที่ ๗๓ ของประเทศ ตารางแสดงผลิตภัณฑ์ของจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๖๔

สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)					
	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔
ภาคเกษตร	๖,๙๒๘	๖,๘๗๓	๗,๖๘๘	๖,๗๗๘	๘,๓๒๘	๘,๐๐๙
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๖,๙๒๘	๖,๘๗๓	๗,๖๘๘	๖,๗๗๘	๘,๓๒๘	๘,๐๐๙
ภาคนอกการเกษตร	๑๙,๕๐๔	๑๙,๙๐๔	๒๐,๔๐๗	๒๑,๖๐๕	๒๒,๓๒๒	๒๓,๗๔๓
ภาคอุตสาหกรรม	๒,๖๖๙	๒,๘๐๐	๒,๙๗๗	๓,๑๑๖	๓,๕๙๒	๔,๒๕๘
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑๓๙	๑๔๖	๑๔๕	๑๖๑	๑๖๔	๑๙๓
การผลิตอุตสาหกรรม	๒,๑๐๖	๒,๒๐๗	๒,๔๐๗	๒,๔๙๕	๒,๘๙๐	๓,๕๖๔
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๓๕๒	๓๖๗	๓๓๑	๓๖๖	๔๐๑	๔๔๑
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย	๗๒	๘๑	๙๔	๙๔	๑๓๗	๑๖๑
ภาคบริการ	๑๖,๘๓๕	๑๗,๑๐๓	๑๗,๔๓๑	๑๘,๔๘๙	๑๘,๗๓๐	๑๙,๔๘๔
การก่อสร้าง	๑,๒๘๔	๑,๑๗๔	๘๕๙	๑,๔๗๗	๑,๔๔๙	๑,๕๙๘
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	๓,๑๕๗	๓,๒๕๓	๓,๕๔๘	๓,๖๑๖	๓,๘๕๙	๓,๖๕๐
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๖๓๙	๖๖๖	๖๙๓	๗๘๘	๖๙๕	๘๐๐
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๗๙	๙๖	๑๐๙	๑๒๐	๗๓	๕๖
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๒๕๔	๒๙๒	๓๑๐	๓๘๗	๓๘๔	๓๙๓
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๒,๕๐๙	๒,๕๗๙	๒,๗๒๔	๒,๗๓๓	๒,๗๔๒	๒,๘๗๖
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑,๑๘๐	๑,๑๑๐	๑,๒๕๖	๑,๓๓๓	๑,๓๔๘	๑,๕๗๒
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๒	๒	๒	๒	๔	๕
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๒๐	๒๑	๒๕	๒๗	๒๓	๒๒
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๑,๓๑๖	๑,๓๕๖	๑,๔๗๒	๑,๕๒๔	๑,๕๕๙	๑,๖๑๕
การศึกษา	๔,๕๖๗	๔,๖๒๖	๔,๔๒๗	๔,๓๕๕	๔,๓๕๔	๔,๔๕๘
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๑,๓๒๑	๑,๓๙๙	๑,๕๑๐	๑,๖๐๖	๑,๗๔๔	๑,๙๔๗
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๕๖	๖๗	๘๑	๙๖	๘๖	๙๙
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๔๕๐	๔๖๑	๔๑๖	๔๒๕	๔๑๒	๓๙๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GROSS PROVINCIAL PRODUCTS) (GPP)	๒๖,๔๓๒	๒๖,๗๗๗	๒๘,๐๙๕	๒๘,๓๘๓	๓๐,๖๕๐	๓๑,๗๕๒
ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคน (GPP PER CAPITA)	๕๖,๒๔๓	๕๗,๓๙๗	๖๐,๗๐๘	๖๑,๘๓๐	๖๗,๓๒๑	๗๐,๓๒๗
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๔๗๐	๔๖๗	๔๖๓	๔๕๙	๔๕๕	๔๕๑

ที่มา: สำนักงานคลังจังหวัดยโสธร, สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางแสดงอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔

ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	เฉลี่ย ๕ ปี
๔.๗๗	๐.๕๓	๓.๔๒	-๐.๕๔	๕.๖๗	๓.๘๓	๒.๕๘

๔) ลักษณะทางสังคมและความมั่นคง

๔.๑) แรงงาน

(๑) แรงงานนอกระบบ สำหรับข้อมูลจำนวนแรงงานนอกระบบ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จากการสำรวจของสำนักงานสถิติจังหวัดยโสธร ปี ๒๕๖๖ พบว่าผู้มีงานทำ จำนวน ๒๗๙,๗๔๒ คน จำแนกเป็นแรงงานในระบบ จำนวน ๓๔,๓๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๒๘ ของผู้มีงานทำทั้งหมดเป็นเพศชาย จำนวน ๑๗,๐๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๐๘ ของผู้มีงานทำทั้งหมด เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๗,๓๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๙ ของผู้มีงานทำทั้งหมด และมีแรงงานนอกระบบ จำนวน ๒๔๕,๔๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๗๒ ของผู้มีงานทำทั้งหมด เป็นเพศชาย จำนวน ๑๒๐,๖๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๑๔ ของผู้มีงานทำทั้งหมด เป็นหญิง จำนวน ๑๒๔,๗๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๙ ของผู้มีงานทำทั้งหมด

(๒) แรงงานในระบบ จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม ข้อมูลตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๗ จังหวัดยโสธรมีจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยข้อมูลรวมปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ มีจำนวนผู้ประกันตนเข้าสู่ระบบประกันสังคมมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ โดย ปี ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๙๔๗ คน ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๔๐,๐๘๒ คน ปี ๒๕๖๒ จำนวน ๔๒,๒๑๔ คน ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๔๖,๓๑๘ คน ปี ๒๕๖๔ จำนวน ๕๓,๖๑๕ คน ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๕๖,๐๒๔ คน และปี ๒๕๖๖ จำนวน ๕๖,๔๒๐ คน ปี ๒๕๖๗ (เดือนเมษายน ๒๕๖๗) มีจำนวนผู้ประกันตนเพิ่มขึ้นจำนวน ๕๖,๕๔๗ คน

จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๗

ปี	สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยโสธร				% +/- (เพิ่ม/ลด)
	ผู้ประกันตน				
	มาตรา ๓๓	มาตรา ๓๙	มาตรา ๔๐	รวม	
๒๕๖๑	๑๔,๘๗๕	๓,๐๘๘	๒๒,๑๑๙	๔๐,๐๘๒	-
๒๕๖๒	๑๔,๘๓๘	๓,๒๙๓	๒๔,๐๘๘	๔๒,๒๑๔	๕.๓๒
๒๕๖๓	๑๔,๙๐๕	๓,๙๑๔	๒๗,๔๙๙	๔๖,๓๑๘	๙.๗๒
๒๕๖๔	๑๕,๔๒๓	๔,๖๕๙	๓๓,๕๓๓	๕๓,๖๑๕	๑๕.๗๕
๒๕๖๕	๑๔,๙๒๒	๔,๖๖๓	๓๖,๔๓๙	๕๖,๐๒๔	๔.๔๙
๒๕๖๖	๑๕,๒๓๖	๔,๔๘๘	๓๗,๐๙๙	๕๖,๗๗๓	๑.๓๔
๒๕๖๗	๑๔,๙๓๓	๔,๑๑๐	๓๗,๕๐๔	๕๖,๕๔๗	๐.๒๒

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดยโสธร

หมายเหตุ : ปี ๒๕๖๗ ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๗

(๓) แรงงานต่างด้าว สถานการณ์แรงงานต่างด้าวในจังหวัดยโสธร ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๗ มีแนวโน้มแรงงานต่างด้าวได้รับอนุญาตทำงานลดลง ทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทยประสบปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อมีมาตรการกีดกันการค้าระหว่างประเทศ ไทยจึงมีมาตรการชะลอการเคลื่อนย้ายแรงงานรวมถึงชะลอการอนุญาตนำแรงงานต่างด้าวรายใหม่เข้ามาทำงานในประเทศไทย เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อมีมาตรการชะลอการเคลื่อนย้ายแรงงานรวมถึงชะลอการอนุญาตนำแรงงานต่างด้าวรายใหม่เข้ามาทำงานในประเทศไทย ต่อมาปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อมีมาตรการคลายการกีดกันการค้ากับนายจ้าง/สถานประกอบการบางกิจการ เช่น ประมง และต่อเนื่องประมงขาดแรงงาน รัฐบาลจึงแก้ปัญหาโดยการอนุญาตให้นำเข้าแรงงานต่างด้าวรายใหม่และมีมติคณะรัฐมนตรีเป็นระยะๆ เพื่อให้แรงงานต่างด้าวที่อยู่และอาศัยในประเทศไทยทั้งที่มีใบอนุญาตทำงานแต่ขาดอายุและไม่มีเอกสารการอนุญาตใดๆ มาขึ้นทะเบียนโดยถูกต้อง จึงทำให้มีการยื่นขอใบอนุญาตทำงานเพิ่มมากขึ้น

ในปี ๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗) ตามที่คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เห็นชอบแนวทางการบริหารจัดการทำงานของคนต่างด้าว กัมพูชา ลาว เมียนมา เวียดนาม ยื่นขอใบอนุญาตทำงาน ซึ่งอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นการเฉพาะของคนต่างด้าว ๔ สัญชาติ ซึ่งต่างด้าว ๓ สัญชาติ (กัมพูชา ลาว เมียนมา) (กลุ่มเดิม ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๒, ๔ ธันวาคม ๒๕๖๒, ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔, ๒๘ กันยายน ๒๕๕๖๔) และสัญชาติเวียดนามรวมเป็น ๔ สัญชาติ โดยกำหนดให้คนต่างชาตินยื่นขอต่อใบอนุญาตทำงานได้แล้วเสร็จ ภายในเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ จังหวัดยโสธรมีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาต ทำงานคงเหลือ จำนวน ๖๐๗ คน โดยจำแนกประเภทเป็น ๑) แรงงานต่างด้าวตามมาตรา ๕๙ จำนวน ๗๑ คน ๒) แรงงานต่างด้าวที่เป็นชนกลุ่มน้อย/พื้นที่สูง จำนวน ๖ คน ๓) แรงงานต่างด้าว ๔ สัญชาติ(กัมพูชา ลาว เมียนมา เวียดนาม ตามมติคณะรัฐมนตรีและนำเข้า MOU) จำนวน ๕๓๐ คน

จำนวนคนงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือในจังหวัดยโสธร ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

ปี พ.ศ.	รวม (คน)	ประเภทของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน (คน)		
		ทั่วไป ตามมาตรา ๕๙	ชนกลุ่มน้อย/พื้นที่สูง ตามมาตรา ๖๓/๑ (๔)	๓ สัญชาติ (กัมพูชา ลาว เมียนมา)
๒๕๖๑	๔๙๒	๕๔	๓	๔๓๕
๒๕๖๒	๕๑๒	๕๑	๔	๔๕๗
๒๕๖๓	๔๑๐	๕๐	๕	๓๕๕
๒๕๖๔	๕๐๔	๕๗	๕	๔๔๒
๒๕๖๕	๕๘๐	๕๖	๕	๕๑๙
๒๕๖๖	๕๘๓	๗๕	๕	๕๐๓
๒๕๖๗	๖๐๗	๗๑	๖	๕๓๐

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยโสธร ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗

สำหรับในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ปรับข้อมูลตามการจำแนกตามลักษณะการเข้าเมือง คนต่างด้าวได้รับอนุญาตทำงานใหม่ให้สอดคล้องกับการจำแนกของคนต่างด้าวตามกรมการจัดหางานที่ใช้ในปัจจุบัน

จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือในจังหวัดยโสธร ปี พ.ศ. ๒๕๖๖

ปี พ.ศ.	รวม (คน)	มา ต ร า ๕๙/MOU	มาตรา ๖๒ ส่งเสริมการ ลงทุน (BOI)	มาตรา ๖๓/๑ ชนกลุ่มน้อย	มาตรา ๖๓/๒ กลุ่มมติ ๗ ก.พ.๖๖ (กลุ่ม ๔ สัญชาติ)	มาตรา ๖๔ คน ต่างด้าว เข้ามา ทำงาน ในจังหวัด ไป-กลับ หรือ ตามฤดูกาล
๒๕๖๖	๔๓๑	๑๐๒	-	๕	๓๒๔	-
๒๕๖๗	๕๑๙	๒๔๔	-	๓	๒๗๒	-

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยโสธร ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๗

๔.๒) อัตราการมีงานทำ

	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
ร้อยละ	๙๙.๒๘	๙๙.๖๙	๙๗.๙๐	๙๙.๔๑	๙๗.๖๙	๙๘.๒๐	๙๙.๗๑	๙๙.๕๒

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยโสธรและสำนักงานแรงงานจังหวัดยโสธร

๔.๓) อัตราการว่างงาน

	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
ร้อยละ	๐.๑๒	๐.๖๒	๐.๐๔	๑.๐๑	๐.๓๔	๐.๖๑	๐.๒๙	๐.๔๘

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดยโสธรและสำนักงานแรงงานจังหวัดยโสธร

๔.๔) การจัดหางาน

ภารกิจด้านการส่งเสริมการมีงานทำในรูปแบบการให้บริการจัดหางาน ทั้งการจัดหางานในประเทศและต่างประเทศในจังหวัดยโสธร ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗) มีตำแหน่งว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดยโสธร จำนวน ๑,๑๓๐ อัตรา ลดลงจากปีที่ผ่านมาซึ่งมีจำนวน ๑๔ อัตรา ในขณะที่ผู้ลงทะเบียนสมัครงานในปี ๒๕๖๗ มีจำนวน ๔๒๙ คน ลดลงจากปีที่ผ่านมา จำนวน ๒๒๓ คน และการบรรจุงาน ในปีนี้ (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗) จำนวน ๕๐๐ คน ลดลงจากปีที่ผ่านมาที่มีจำนวน ๘๑ คน

สำหรับตำแหน่งงานว่าง ปี ๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗) จำนวน ๑,๑๓๐ อัตรา พบว่ามีความต้องการไม่ระบุเพศมากที่สุด จำนวน ๗๔๓ อัตรา คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๗๕ ของตำแหน่งงานว่าง รองลงมาคือเพศชาย จำนวน ๓๒๒ อัตรา คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๐ และเพศหญิง จำนวน ๖๕ อัตรา คิดเป็นร้อยละ ๕.๗๕ จากตำแหน่งงานว่างมากกว่าครึ่งไม่ได้ระบุเพศ แสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการหรือนายจ้างพิจารณาว่างานแต่ละประเภทสามารถทำได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง ในอีกประการหนึ่งนายจ้างพิจารณา ว่าการไม่ระบุเพศจะมีผลดีในด้านโอกาสการคัดเลือกให้เหมาะกับงานมากกว่าการระบุเพศ

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนผู้ลงทะเบียนสมัครงาน ปี ๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗) พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น ๔๒๙ คน เป็นชาย ๒๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๑๘ และเป็นหญิง ๒๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๘๒ โดยมีผู้สมัครงานมาใช้บริการจัดหางานในปี ๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗) จำนวนทั้งสิ้น ๗๗๖ คน เป็นชาย ๓๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ และเป็นหญิง ๓๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ และมีผู้ได้รับการบรรจุงานทั้งสิ้น ๕๐๐ คน โดยสัดส่วนของเพศหญิงได้รับการบรรจุมากกว่าเพศชาย กล่าวคือผู้บรรจุงานที่เป็นเพศหญิง ๒๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๒๐ ขณะที่เพศชายได้รับการบรรจุงาน ๒๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๘๐

๔.๕) อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

ปี พ.ศ.	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
อัตราค่าจ้าง ขั้นต่ำ (บาท)	๓๐๕	๓๑๕	๓๑๕	๓๒๐	๓๒๐	๓๒๐

ที่มา : สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดยโสธร

๕) ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

จังหวัดได้รวบรวมและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ผ่านกลไกการจัดทำแผนหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ เพื่อให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan) และได้ขับเคลื่อนการดำเนินงานจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดฯ ดังนี้

๑) ประชุมคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดฯ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖ และ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๖

๒) ประชุมคณะอนุกรรมการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดฯ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๖

๓) จัดประชุมประชาคมรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดฯ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๖

ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่ที่สำคัญภาพรวม ๑๐ อันดับแรก ดังนี้

ลำดับ	ประเด็นปัญหา/ความต้องการเชิงพื้นที่	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย
๑	ขาดประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ (น้ำท่วมในฤดูฝนและขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง) และการพัฒนาส่งเสริม การอนุรักษ์ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้และการสร้าง การรับรู้ให้กับประชาชนเพื่อร่วมกันดูแลป่าไม้	พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ป่าทุกอำเภอ	เกษตรกร ประชาชนจังหวัด โยธธร
๒	ปัญหาคุณภาพชีวิตต่าง ๆ เช่น รายได้ครัวเรือนต่างๆ หนี้สิน การศึกษาผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ กลุ่มเปราะบาง กลุ่มวัยทำงาน สุขภาพจิต โรคอุบัติใหม่ ยาเสพติด อุบัติเหตุ และการจัดการหนี้สิน หมุนเวียนการบริหารการเงินทุนหมุนเวียน	ทุกอำเภอ	เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ชาวยโยธธร
๓	ความผันผวนของราคาผลผลิตสินค้าเกษตรและประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตร เช่น การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ ความหลากหลายของผลผลิตการใช้สารเคมี การบริหารจัดการกลุ่มสุขภาพของเกษตรกร อาชีพเสริมรองรับเกษตรกรสูงอายุ ข้อมูลผลการวิจัยด้านสุขภาพของเกษตรกรอินทรีย์และตัวบทกฎหมายเกี่ยวกับเกษตรกรอินทรีย์	พื้นที่การเกษตร ในทุกอำเภอ	เกษตรกร
๔	ปัจจัยพื้นฐานในการผลิตด้านการเกษตร เช่น แรงงาน Young Smart เกษตรกรรุ่นใหม่ (จำนวนและทักษะการทำงาน) เงินทุน ที่ดิน ไฟฟ้าเพื่อการเกษตร พลังงานทดแทน ระบบส่งน้ำเพื่อการเกษตร พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ท้องถิ่น นวัตกรรม เทคโนโลยีการเกษตร ในการแปรรูปครบวงจร ยังไม่เพียงพอ	พื้นที่เกษตรกรรม ในทุกอำเภอ	เกษตรกร
๕	ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม เชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ตำบล อำเภอและถนนเพื่อประโยชน์ด้านการค้า ขนส่งและท่องเที่ยว ที่ชำรุดเสียหาย	ทุกอำเภอ และ ถนนสายหลัก ได้แก่ เส้นทาง หมายเลข ๒๑๖๙,๒๐๘๓, ๒๐๒,๒๓ เป็นต้น	เกษตรกร ชาวบ้าน ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว
๖	การรับรองมาตรฐานสินค้าและบริการที่จำเป็น เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์สากล มาตรฐานสินค้าแปรรูปทางการเกษตร และมาตรฐานบริการทางการท่องเที่ยว	ทุกอำเภอ	เกษตรกร ผู้ประกอบการ แปรรูปสินค้าและ บริการ

ลำดับ	ประเด็นปัญหา/ความต้องการเชิงพื้นที่	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย
๗	ตลาดประชารัฐตลาดวัฒนธรรม ถนนสายวัฒนธรรม มีจำนวนน้อย และไม่เป็นรูปธรรม ขาดช่องทางการจำหน่าย/ตลาด ทั้งแบบ On site, On line รวมทั้งบน Application สำหรับตลาดอินทรีย์ โดยเฉพาะ (Organic Market)	ตลาดในทุกอำเภอ	ผู้ประกอบการ ชาวบ้านที่ต้องการเพิ่มรายได้
๘	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรด้านการแหล่งท่องเที่ยว และการบริการ เช่น ภูมิทัศน์ห้องน้ำและทางลาด สำหรับคนพิการและผู้สูงอายุ ยังไม่ครอบคลุม	แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่	ผู้ประกอบการแปรรูปสินค้าและให้บริการ
๙	การพัฒนาเป็น Smart City	ทุกอำเภอ	ประชาชนทุกคน
๑๐	ขาดการประชาสัมพันธ์งานประเพณีอย่างกว้างขวาง เช่น งานประเพณีบุญบั้งไฟ งานประเพณีแห่มาลัยข้าวตอก งานประเพณีจุดไฟตูมงานประเพณี แห่ดาว คริสมาสต์ การประชาสัมพันธ์สินค้า แหล่งผลิตสินค้า ชนิดสินค้า และการขายสินค้า	แหล่งท่องเที่ยวที่มีประเพณีสำคัญในพื้นที่	ผู้ประกอบการแปรรูปสินค้าและให้บริการ

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

๑) ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้ดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร เพื่อระดมความคิดเห็นและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stake Holder) และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วย ภาคส่วนราชการ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมวิสาหกิจชุมชน ประชาชนทั่วไป โดยสรุปความต้องการและศักยภาพของประชาชน รายละเอียดดังนี้

ตารางสรุปความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

ประเภทหน่วยงาน/องค์กร	ประเด็นปัญหา/ความต้องการเชิงพื้นที่
ส่วนราชการ	ประเด็นปัญหา - การส่งเสริม สนับสนุน และการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรยังไม่หลากหลาย - สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ยังไม่มีคุณภาพโดดเด่น น่าสนใจ และทันสมัยขาดเครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องจักร เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย เพื่อมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและดียิ่งขึ้น - การส่งเสริมการนำเทคโนโลยี โซเชียลมีเดีย มาใช้ในการตลาดยังน้อย - ขาดเงินทุนหมุนเวียน/ขาดความยืดหยุ่นในการในการใช้จ่ายงบประมาณ ความต้องการ - ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็น Trend ในปัจจุบัน เช่น ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับผู้สูงอายุหรือผู้หญิง อาหารเพื่อสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร - ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้ประกอบการนำเทคโนโลยีมาใช้อำนวยความสะดวก เช่น QR Code สำหรับจ่ายเงิน - พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร Agri - Industry ในด้านการยกระดับและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสินค้าเกษตร - ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิตให้ได้รับการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ - ส่งเสริมและวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้านการแปรรูปสินค้า

ประเภท หน่วยงาน/องค์กร	ประเด็นปัญหา/ความต้องการเชิงพื้นที่
	- ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีทักษะดิจิทัล ที่สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน สร้างนวัตกรรมการทำงานและการบริการประชาชนรูปแบบใหม่ให้ทันกับความต้องการของประชาชน - ส่งเสริมการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล, โซเชียลมีเดียมาใช้
องค์กรเอกชน	ประเด็นปัญหา - การปล่อยสินเชื่อสถาบันการเงินมีความยุ่งยากและล่าช้า - ความไม่แน่นอนทางการเมือง - การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว/แนวโน้มของเศรษฐกิจการค้าโลก/ภัยธรรมชาติ - ผังเมืองรวมไม่เอื้อต่อการลงทุนเท่าที่ควร เนื่องจากข้อจำกัดด้านกฎหมายและกฎระเบียบด้านการกำหนดผังเมืองเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในพื้นที่ ความต้องการ - ข้อมูลการลงทุน มาตรการ การใช้จ่ายของภาครัฐ - แรงจูงใจ ปรับปรุงแก้ไขระเบียบกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจ - สร้างความสามารถในการผลิตเพื่อตอบสนองเศรษฐกิจโลก - การเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (ได้ในจุดเดียว) - ประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการ
ผู้ประกอบการ โรงงาน อุตสาหกรรม	ประเด็นปัญหา - การปล่อยสินเชื่อสถาบันการเงินมีความยุ่งยากล่าช้าและบางครั้งอาจจะไม่ได้จำนวนที่ต้องการ - ขาดเงินทุนหมุนเวียน - ปัญหาการร้องเรียนของชุมชน - ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะ - วัตถุดิบไม่คงที่ เช่น การปลูกพืชหรือผลิตสินค้าตามกระแส ทำให้เกษตรกรไม่สามารถควบคุมราคาพืชหรือราคาสินค้าได้ - ระบบการนำเข้า-ส่งออกสินค้า - การอนุมัติ อนุญาต การประกอบกิจการโรงงาน ค่อนข้างยาก มีความซับซ้อน ความต้องการ - ปรับปรุงหลักเกณฑ์การปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินให้ง่ายขึ้น - มีนโยบาย/แนวทาง/มาตรการแผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน - มีสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและข้อมูลเตือนภัยที่ถูกต้อง ทันเวลา และสถานการณ์ - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน มีความสอดคล้องกับพื้นที่และการประกอบกิจการ - กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด - ขาดเครื่องจักรและเครื่องมือในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และสร้างนวัตกรรมใหม่

ประเภท หน่วยงาน/องค์กร	ประเด็นปัญหา/ความต้องการเชิงพื้นที่
ผู้ประกอบการ SMEs/OTOP	ประเด็นปัญหา - การปล่อยสินเชื่อสถาบันการเงินมีความยุ่งยากและล่าช้า/ดอกเบี้ยสูง - ต้นทุนการผลิตสูง - ขาดแคลนแรงงานมีฝีมือ - ขาดความรู้ความสามารถในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ความต้องการ - ส่งเสริม สนับสนุน การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัล, โซเชียลมีเดีย - ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิตให้ได้รับการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ ยังไม่ทั่วถึง (เช่น อย, ISO, GMP, HACCP, HALAL หรือมาตรฐานสากลที่จำเป็น) - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - ส่งเสริม สนับสนุน เชิงรุกด้านตลาดใหม่ ตลาดออนไลน์ - ส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีความหลากหลาย - การสนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ/ดอกเบี้ยไม่ควรสูงเกินไป
ประชาชนทั่วไป	ประเด็นปัญหา - การรับรู้ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร - ขาดแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเกษตรใหม่ - ขาดทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ - การเปิดเผยข้อมูล การประชาสัมพันธ์ยังน้อยเกินไป ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากยิ่งขึ้น ความต้องการ - ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการผลิตสินค้า/ผลิตภัณฑ์ ให้มีต้นทุนลดลง - ส่งเสริม พัฒนาทักษะด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการดำเนินการ - ส่งเสริม พัฒนา เพิ่มทักษะในด้านการอุตสาหกรรมเกษตรอินทรีย์ - ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและความปลอดภัย - ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแลการประกอบกิจการโรงงานให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม - จังหวัดควรจัดให้มีช่องทางในการเจรจาพูดคุยด้านการค้า การลงทุนกับนักธุรกิจต่างถิ่น

๒) ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

๒.๑) สถานการณ์แนวโน้มภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

ในพื้นที่จังหวัดยโสธร มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๘ จำนวนทั้งสิ้น ๒๐๔ โรงงาน เงินลงทุน ๕,๕๗๓.๖๓ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๔,๐๓๗ คน โดยจำแนกออกเป็นจำพวกโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนี้

ตารางแสดงข้อมูล จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และคนงาน

โรงงานจำพวกที่	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
๑	-	-	-
๒	๒	๓๖.๕๐	๑๓
๓	๒๐๒	๕,๕๓๗.๑๓	๔,๐๒๔
รวม	๒๐๔	๕,๕๗๓.๖๓	๔,๐๓๗

๒.๒) ความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด ประกอบด้วย
อุตสาหกรรมที่สำคัญประกอบกิจการมาก ๕ อันดับแรกของจังหวัด ได้แก่

(๑) โรงงานทำผลิตภัณฑ์คอนกรีต จำนวน ๔๑ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๓๓
ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

(๒) โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๓๑ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๒ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

(๓) โรงสีข้าว จำนวน ๒๕ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๗๙ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

(๔) โรงงานทำน้ำดื่มและน้ำแข็งก้อนเล็ก จำนวน ๑๙ โรงงาน คิดเป็น ร้อยละ ๘.๘๖
ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

(๕) โรงอบข้าว จำนวน ๑๓ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๓ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

๓) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดและอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สำนักงานสภาพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกาศข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ พบว่า จังหวัดยโสธร
ในปี ๒๕๖๔ โครงสร้างการผลิตตามมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จังหวัดยโสธร จำนวน ๑๙ สาขา มีมูลค่า
๓๑,๗๕๒ ล้านบาท (เพิ่มขึ้น ๑,๑๐๒ ล้านบาท จากปี ๒๕๖๓ ที่มีมูลค่าอยู่ที่ ๓๐,๖๕๐ ล้านบาท) จัดเป็นลำดับที่
๑๖ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลำดับที่ ๖๕ ของประเทศและมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๔ ร้อย
ละ ๓.๘๓ และอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔ ร้อยละ ๒.๕๘ โดยสาขา การผลิตภาค
เกษตรมีมูลค่า ๘,๐๐๙ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๒๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และสาขาการผลิต
นอกภาคเกษตรเท่ากับ ๒๓,๗๔๓ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๔.๗๗ โดยสาขาการผลิตที่มีมูลค่าสูงสุด
๕ ลำดับแรก คือ

(๑) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง จำนวน ๘,๐๐๙ ล้านบาท

(๒) สาขาการศึกษา จำนวน ๔,๔๕๘ ล้านบาท

(๓) สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์จำนวน ๓,๖๕๐ ล้านบาท

(๔) สาขาการผลิตอุตสาหกรรมจำนวน ๓,๔๖๔ ล้านบาท

(๕) สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย จำนวน ๒,๘๗๖ ล้านบาท

ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๒๒, ๑๔.๐๔, ๑๑.๕๐, ๑๐.๙๐ และ ๙.๐๖ ตามลำดับ ของผลิตภัณฑ์ มวลรวม
จังหวัด ขณะที่มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว (Per Capita : GPP) มีจำนวน ๗๐,๓๒๗ ล้านบาท เพิ่มจาก ปี ๒๕๖๓
จำนวน ๓,๐๐๖ ล้านบาท (ปี ๒๕๖๓ อยู่ที่ ๖๗,๓๒๑ ล้านบาท) จัดเป็นลำดับที่ ๑๘ ของภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ
และลำดับที่ ๗๓ ของประเทศ ตารางแสดงผลิตภัณฑ์ของจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๖๔

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

๑) ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด

๑.๑) พัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปจากการเกษตร เช่น ข้าว มันสำปะหลัง พืชผลทางการเกษตร ที่มีศักยภาพโดยสนับสนุนการพัฒนาอย่างครบวงจรหรือห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน การผลิตทางการเกษตร (GAP) และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น

๑.๒) พัฒนาและมีการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีมาใช้งานให้สอดคล้องกับผลผลิตวัตถุดิบหรืออุตสาหกรรมในท้องถิ่น เพื่อเพิ่มคุณภาพ มูลค่า และลดต้นทุนการผลิตสินค้า

๑.๓) พัฒนาศูนย์กลางหรือสถานประกอบการอุตสาหกรรม สำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น คุณภาพที่ดี และต้นทุนการผลิตที่ต่ำลงเพื่อรองรับการขยายตัวทางอุตสาหกรรมและต้นทุนด้านแรงงาน โลจิสติกส์ วัตถุดิบที่สูงขึ้น

๑.๔) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม การรายงานผล และการสร้างความเข้าใจระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน โดยการส่งเสริมของภาครัฐให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และตระหนักในการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม และลดความขัดแย้งระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน

๑.๕) ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างความเข้าใจของชุมชนกับภาคอุตสาหกรรมพร้อมทั้งการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง

๑.๖) ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมสาธารณูปโภค เพื่อป้อนเข้าสู่อุตสาหกรรม

๑.๗) สนับสนุน ส่งเสริม พัฒนา การตลาด Digital ด้วยระบบ Online

๒) การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดยโสธร

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการฯ โดยมีภาคส่วนราชการ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมวิสาหกิจชุมชนประชาชนทั่วไป เข้าร่วมประชุม ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๘ โดยมีการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร (Internal and External) เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อการกำหนดยุทธศาสตร์ เพื่อให้ทราบสถานการณ์ภายในและภายนอก ปัจจัยใดที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน ปัจจัยใดเป็นโอกาสหรืออุปสรรค ดังนี้

๒.๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั่วไปของภาคอุตสาหกรรมภายในจังหวัดยโสธร (SWOT) ซึ่งได้มีการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม และได้นำเทคนิค TOWS Matrix มาใช้ในการวิเคราะห์ โดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

เปรียบเทียบเพื่อกำหนดแนวทาง/กลยุทธ์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
๑. ยโสธรเป็นเมืองเกษตรกรรม โดยมีสภาพภูมิประเทศ (มีแหล่งน้ำธรรมชาติครอบคลุมเกือบทุกพื้นที่) ภูมิอากาศ ที่เอื้อต่อการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจและการเลี้ยงสัตว์หลายชนิด เช่น ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา อ้อยโรงงาน ถั่วลิสง เป็นต้น	๑. ไม่มีฐานข้อมูลกลางเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลสำคัญเพื่อวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด แต่ละหน่วยงานจัดทำข้อมูลของตนเอง บางครั้งเป็นการทำงานที่ซ้ำซ้อนกัน ขาดประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงและวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน
๒. ยโสธรเป็นเมืองเกษตรอินทรีย์ โดยนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของจังหวัดชัดเจนด้านส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์มายาวนานและต่อเนื่อง (ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘) และมีกลุ่มเกษตรกรอินทรีย์ต้นแบบในพื้นที่ในการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์คุณภาพดี เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน Young Smart Farmer (YSF) และ Smart Farmer (SF) และมีการพัฒนาพื้นที่เกษตรอินทรีย์ให้ได้รับมาตรฐานสากลและมีโอกาสในการสนับสนุนการรับรองมาตรฐานพื้นที่เกษตรอินทรีย์ได้อีกจำนวนมาก	๒. โรงงานที่แปรรูปปลายทางมีน้อย จึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมให้นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้
๓. มีโรงสีข้าวอินทรีย์ ที่เพียงพอในการรองรับวัตถุดิบ เช่น ข้าวอินทรีย์	๓. วัตถุดิบในพื้นที่บางอย่างไม่เพียงพอและไม่มีพื้นที่ในการส่งเสริม เช่น การเลี้ยงปลาไม่เพียงพอต่อการผลิตในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป เช่น ปลาที่ใช้ทำปลาสาม
๔. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน และกลุ่ม OTOP มีความเชี่ยวชาญในภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับการผลิตสินค้าโดยใช้วัตถุดิบในพื้นที่	๔. ขาดความหลากหลายในผลผลิต/สินค้าเกษตรอินทรีย์และราคาผลผลิตเกษตรอินทรีย์ไม่แน่นอน ต้นทุนการผลิตสูงและขาดการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าอย่างครบวงจร
๕. มีงานประเพณีที่เป็นอัตลักษณ์ตามวิถีอีสานของคนยโสธร เช่น ประเพณีบุญบั้งไฟ ประเพณีแห่มาลัยข้าวตอก ประเพณีจุดไฟตูมกา ประเพณีแห่ดาวคริสต์มาส เป็นต้น	๕. ขาดการบูรณาการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป
๖. มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย ทั้งทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนาและธรรมชาติ โดยมีแลนด์มาร์คของจังหวัดยโสธร คือ วนานพญาแสน ที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว ซึ่งใช้เป็นสถานที่จัดงานส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดยโสธร เช่น งานประเพณีบุญบั้งไฟจัดจำหน่ายสินค้าโอท็อป ตลาดประชารัฐ งานมหกรรมอาหาร เป็นต้น	๖. การประชาสัมพันธ์กลุ่มเป้าหมายในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนอาจไม่ทั่วถึง รวมถึงมีหลักเกณฑ์ข้อกำหนดขอรับการสนับสนุน

จุดแข็ง (Strengths : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
๗. มีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีชื่อเสียงและมีคุณภาพ เช่น ผลิตภัณฑ์จากข้าวหอมมะลิอินทรีย์ หมอนขวาน ผ้าซิด ผ้าพื้นเมือง เสื่อกก เครื่องจักรสาน เครื่องทองเหลือง เป็นต้น	๗. การขนส่งสาธารณะยังไม่ทั่วถึง เช่น ยังไม่มีรถขนส่งสาธารณะสำหรับเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ
๘. มีศักยภาพในการผลิตพลังงานทดแทน เช่น พลังงานชีวภาพจากมูลสัตว์ และพลังงานแสงอาทิตย์ จาก ลักษณะภูมิประเทศ ทั้งนี้จังหวัดยโสธรยังมีพื้นที่ดินว่างเปล่า เป็นจำนวนมาก เช่น พื้นที่ทอดเป็นแนว ยาวบริเวณแม่น้ำลำชี ส่งผลให้มีศักยภาพด้านการผลิตพลังงานโซลาร์ฟาร์ม/เอทานอล	๘. ขาดสถานที่จำหน่าย/รวบรวมผลผลิตเกษตรอินทรีย์โดยเฉพาะ และไม่มีตลาดกลางสินค้าเกษตรอินทรีย์แปรรูป
๙. มีลาบยโส เป็น Soft Power	๙. บุคลากรขาดทักษะเชิงลึกในการปฏิบัติงานตามภารกิจ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และบุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจในอุตสาหกรรมสมัยใหม่ที่ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเข้มข้น
	๑๐.ระบบสารสนเทศไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ยังขาดการเชื่อมโยงกับระบบงานในภาคปฏิบัติ

โอกาส (Opportunity : O)	ภัยคุกคาม (Threat : T)
๑. การนำเทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้	๑. ปัญหาการจัดการสิ่งแวดล้อมของภาคอุตสาหกรรม ทำให้ประชาชนไม่เชื่อมั่น
๒. กระแสรักสุขภาพของคนไทยและทั่วโลก - ความนิยมอาหารเพื่อสุขภาพและอาหารอินทรีย์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง - เพิ่มโอกาสทางธุรกิจและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของจังหวัดยโสธร ทั้งในและต่างประเทศได้ - ศูนย์รวมสินค้าเพื่อสุขภาพ (Hub เกษตรอินทรีย์)	๒. การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อการผลิตในภาคการเกษตร ทั้งพืช ปศุสัตว์ และการประมง
๓. การใช้เทคโนโลยีในการอำนวยความสะดวก การใช้เทคโนโลยีเพิ่มช่องทางในการประกอบอาชีพและความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น ระบบขนส่ง	๓. ราคาสินค้าเกษตรไม่แน่นอน ไม่สามารถควบคุมได้ - ปัจจัยการผลิตสินค้าการเกษตรสูง ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตของเกษตรกร
๔. การเปิดเสรีทางการค้า เพิ่มโอกาสให้กลุ่มทุนขนาดใหญ่เข้ามาลงทุนและเกิดการจ้างงานในพื้นที่เพิ่มขึ้น และโอกาสได้รับประโยชน์จากการกระตุ้นสินค้าส่งออกของไทยในหมวดอาหาร	๔. การแข่งขันทางธุรกิจจากการเปิดเสรีทางการค้า - อุตสาหกรรมหลายประเภทที่แข่งขันไม่ได้ต้องล้มเลิกไปทำให้เกิดปัญหาการว่างงาน - ยอดขายของสินค้าในท้องถิ่นลดลง ประชาชนขาดรายได้และเริ่มมีปัญหาหนี้สิน

โอกาส (Opportunity : O)	ภัยคุกคาม (Threat : T)
๕. กระแสการดำเนินรอยตามแนวพระราชดำริ โดยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนำไปสู่การปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของ ประชาชน รวมถึงการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมด้าน สิ่งแวดล้อมของภาคเอกชน และภาครัฐกิจ ถือเป็นการ ส่งเสริมการปฏิบัติงานของ ภาครัฐให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน	๕. การรับรองมาตรฐานสากลเกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ มีค่าใช้จ่ายสูง - จำนวนพื้นที่การผลิตและสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ได้ รับรองมาตรฐานสากลจึงยังมีน้อย กระทบต่อโอกาส ในการส่งออกสินค้าเกษตรอินทรีย์ไปยังบางประเทศ
๖. จังหวัดยโสธร เป็นจังหวัดที่มีการบริหารจัดการ ขยะมูลฝอยชุมชน "จังหวัดสะอาด" ระดับประเทศ สร้างโอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอินทรีย์ได้	๖. นโยบายกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ ทั้งมาตรการ ที่ใช้ภาษีและไม่ใช้ภาษี เช่น การสร้าง มาตรฐานสินค้าที่สูง
	๗. สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลกระทบ กับแรงงานและโครงสร้างอุตสาหกรรม ในอนาคต และโรคอุบัติใหม่

๒.๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกเป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อ ด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ด้าน การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและ นวัตกรรมสิ่งแวดล้อมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ตารางการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Treats)
๑. Politics (การเมือง/นโยบาย/กฎหมาย/กฎหมาย)	
๑.๑ รัฐบาลมีนโยบายชัดเจนในการส่งเสริมพัฒนา เศรษฐกิจใหม่ อาทิ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง อุตสาหกรรมสีเขียว	๑) ข้อจำกัดด้านกฎระเบียบ การขออนุญาตตั้งโรงงาน มีขั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อน ลำบาก และใช้เวลานาน
๑.๒ รัฐบาลมีนโยบายสร้างรายได้ในภาคการเกษตร โดยใช้หลักการ ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้ โดยการสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตภาพ ของภาคการเกษตร และการแปรรูปผลผลิตทาง การเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น	๒) ข้อจำกัดด้านกฎหมายและกฎระเบียบด้านการ กำหนดผังเมืองเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการส่งเสริม อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในแต่ละพื้นที่
๑.๓ รัฐบาลมีนโยบายให้ความสำคัญกับการเสริมขีด ความสามารถให้กับประชาชนผ่านการสร้างรายได้ ลดรายจ่าย สร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้าง คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้กับประชาชนทุกคน	๓) ความแปรปรวนทางการเมืองส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่น ในการลงทุน
๑.๔ รัฐบาลมีนโยบายแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็น วาระแห่งชาติ โดยเฉพาะเรื่องฝุ่นควัน PM ๒.๕ ด้วยการ สร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจทั้งทางบวกและทางลบ ในภาคเกษตรกรรม รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับ หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	

โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Treats)
๑.๕ รัฐบาลมีนโยบายการทำงานโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการให้บริการมาเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างความโปร่งใส จัดช่องโหว่ในการทุจริต ลดค่าใช้จ่าย และปรับปรุงการทำงานของภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัล	
๒. Economic (เศรษฐกิจ)	
๑) การอนุมัติการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดช่วยกระตุ้นอุตสาหกรรมหลายสาขา อาทิ อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรอินทรีย์ และอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา เป็นต้น ๒) การเกิดเสรีการค้า สร้างโอกาสที่หลากหลายเพื่อการส่งออก	๑) ต้นทุนแรงงาน พลังงาน และโลจิสติกส์ มีแนวโน้มสูงขึ้นส่งผลต่อต้นทุนการผลิต ๒) การค้าธุรกิจ มีการเปลี่ยนแปลงเร็ว ทำให้พยากรณ์ยาก ๓) สงครามการค้าระหว่างจีน-สหรัฐเป็นปัจจัยที่ทำให้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจมีความผันผวนได้มาก ยากต่อการคาดการณ์ ต้องติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด ๔) ขาดนักลงทุนขนาดใหญ่ในพื้นที่ที่จะทำการแปรรูปสินค้าเกษตรในพื้นที่เพื่อส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ๕) โรคระบาดต่าง ๆ
๓. Social (สังคมและวัฒนธรรม)	
๑) ประชาชนเริ่มคุ้นเคยกับระบบการให้บริการผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ช่วยให้การเข้าถึงผู้รับบริการมีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีต้นทุนต่ำลง ๒) มีการยอมรับและใช้สินค้าอุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานมากขึ้น ๓) มีความพร้อมของภาคประชาชนและภาคเอกชนที่จะพัฒนาเป็น Homestay เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชุมชน	๑) สังคมยังมองภาคอุตสาหกรรมเป็นภาพลบ ทำให้เกิดการต่อต้าน/ไม่ให้ความร่วมมือ ๒) โครงสร้างแรงงานไม่สามารถสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และมีอัตราการเข้าออกสูง ๓) ปัญหาสังคมผู้สูงอายุ ส่งผลกระทบกับ แรงงานและโครงสร้างอุตสาหกรรมต่อไปในอนาคต ๔) ค่านิยมการศึกษาของคนในจังหวัด เน้นการศึกษาในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ส่งผลให้โครงสร้างแรงงานไม่ตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ๕) ปัญหาการพึ่งพาแรงงานต่างด้าว
๔. Environment (สิ่งแวดล้อม)	
๑) จากวิกฤติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก ทำให้ประชาชนหันมาสนใจด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น สร้างโอกาสในการพัฒนาสินค้า/บริการ และการสร้างงานใหม่ๆ ๒) การเพิ่มบทบาทของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และการสร้างภาพลักษณ์องค์กร (Brand Image) ๓) การเกิดวิกฤตการณ์อาหารแพงและความขาดแคลนอาหารสภาพอากาศที่แปรปรวนเป็นโอกาสดี ของการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารของจังหวัด (Resource Scarcity)	๑) สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนไปทำให้เกิดภัยพิบัติต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนวัตถุดิบการเกษตร ที่ส่งผลกระทบต่อหลายอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ๒) ปัญหาการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของภาคอุตสาหกรรมกระทบความเชื่อมั่นของประชาชน

โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Threats)
๕. Technology (เทคโนโลยี)	
๑) วิกฤติ COVID-19 ทำให้คนรับเอาเทคโนโลยีมาใช้ได้รวดเร็ว	๑) ผู้ประกอบการและแรงงานภาคอุตสาหกรรมยังขาดความรู้และทักษะในการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบอัตโนมัติ และหุ่นยนต์มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
๒) มีเทคโนโลยีให้เลือกใช้อย่างหลากหลาย เอื้อต่อการเชื่อมโยงระบบงานเพื่ออำนวยความสะดวกรวดเร็วและประหยัด	
๖. Stakeholders (ลูกค้า/ผู้รับบริการ)	
๑) ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมมีเครือข่ายและการรวมกลุ่มกันอย่างชัดเจน ทำให้มีความเข้มแข็งและสามารถทราบถึงความต้องการของผู้ประกอบการได้ง่าย มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารมากขึ้น	๑) ประชาชนยังขาดความเข้าใจในบทบาทของตนเองเมื่อต้องประสานงานกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในเรื่องต่าง ๆ
๒) ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น	๒) ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่ทราบโครงการหรือกิจกรรมที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดให้บริการ

๒.๓) TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร สามารถนำมาจัดทำมาตรการเชิงกลยุทธ์ได้ดังนี้

มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการปรับปรุง (W-O)
๑) กำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและความต้องการของพื้นที่ ๒) นำเทคโนโลยีดิจิทัลมายกระดับและพัฒนาการให้บริการของกระทรวงให้สามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรวดเร็ว เช่น การใช้ระบบ Teleconsultation เชื่อมโยงระหว่างสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกับผู้เชี่ยวชาญในส่วนกลาง ๓) เร่งสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของภาคอุตสาหกรรมและองค์กรโดยเน้นการปฏิบัติงานอย่างโปร่งใส การให้บริการที่รวดเร็ว แม่นยำ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและผู้ประกอบการ ๔) ผลักดันให้ยุทธศาสตร์สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ๕) สนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือ ๖) ส่งเสริม สนับสนุนการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีมาใช้อุตสาหกรรมเกษตร เพื่อให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันและลดต้นทุนการผลิต	๑) พัฒนาระบบข้อมูลและการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงและบูรณาการในส่วนกลางของหน่วยงานภูมิภาคเพื่อใช้ในการให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมาย และเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารและผู้ประกอบการ ๒) ปรับปรุงแนวทางการกำกับดูแลสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อไม่ให้สร้างปัญหาแก่ชุมชน ๓) ประชาสัมพันธ์ในเชิงรุกผลงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ๔) พัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากร ทั้งความรู้เกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ และทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและการให้บริการตลอดจนส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ (Knowledge Management) เครื่องมือในการเรียนรู้ (e-learning) ๕) พัฒนาองค์ความรู้และทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาแปรรูปสินค้า

มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T)
๗) ผลักดันให้มีการปรับปรุงผังเมือง ให้สอดคล้องกับแผนการพัฒนาจังหวัด เพื่อลดอุปสรรคในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมในพื้นที่ ๘) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่ก่อผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ๙) ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เชิญชวนผู้ประกอบการให้เป็นอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม	๑) เตรียมความพร้อมของบุคลากรสู่สังคมดิจิทัลเพิ่มทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ๒) บริหารจัดการงานภาคอุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีเพื่อทดแทนแรงงานอย่างเป็นระบบรองรับเกษตรกร และแรงงานสูงอายุ ๓) ส่งเสริมเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน อายุุน้อยเพิ่มขึ้นในระบบอุตสาหกรรมการเกษตรของจังหวัดยโสธร ๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เน้นการใช้ปัจจัยการผลิตในพื้นที่และผลิตจำหน่ายในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อลดต้นทุนด้านการผลิต

๒.๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

ตารางความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้บริการ	ความคาดหวัง
ส่วนราชการ	- กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน - ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิตให้ได้รับการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ - ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีทักษะดิจิทัล (Digital Literacy) ที่สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน สร้างนวัตกรรมการทำงานและการบริการประชาชนรูปแบบใหม่ให้ทันกับความต้องการของประชาชน - ส่งเสริมการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล, โซเชียลมีเดียมาใช้ - สนับสนุนส่งเสริมงานวิจัยในพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ในชุมชน อาทิเช่น งานวิจัยเกี่ยวกับจักสาน , การเลี้ยงโคขุนอินทรีย์ ฯลฯ - สนับสนุนส่งเสริมการแก้ไขปัญหาแรงงานผิดถิ่น - สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ข้าวหอมมะลิเป็นต้น
องค์กรเอกชน	- มีนโยบาย/แนวทาง/มาตรการ/แผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - เพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีนวัตกรรม

กลุ่มผู้บริการ	ความคาดหวัง
ผู้ประกอบการโรงงานโรงงานอุตสาหกรรม	- มีนโยบาย/แนวทาง/มาตรการ/แผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน มีสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและข้อมูลเตือนภัยที่ถูกต้อง ทันเวลาและสถานการณ์ - กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน - การจัดการแรงงานต่างด้าว - ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องฝึกทักษะฝีมือแรงงานป้อนอุตสาหกรรมในพื้นที่ อาทิ เช่น อุตสาหกรรมยางพารา ฯลฯ
ผู้ประกอบการ SMEs/OTOP	- พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในเชิงธุรกิจได้ในระดับสากล - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - เพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีนวัตกรรม - การสนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ
ประชาชน/ผู้บริโภค	- สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานต่าง ๆ อย่างถูกต้องและครบถ้วน - ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและความปลอดภัย - การประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดให้กว้างขวางและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น - พื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแลการประกอบกิจการโรงงาน ให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

"เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน"

๓.๒.๒ พันธกิจ

- ๑) สนับสนุนการลงทุนอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง และสามารถแข่งขันได้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ
- ๒) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ฐานการผลิต
- ๓) กำหนดแผนงาน กิจกรรม โครงการ ที่เหมาะสมกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่
- ๔) สนับสนุนข้อมูลด้านอุตสาหกรรมเพื่อส่งเสริมการลงทุน และการประกอบการของผู้ประกอบการ
- ๕) ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๖) บูรณาการการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย
- ๗) ส่งเสริมและพัฒนายกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

ของอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industry)

● เป้าประสงค์

๑) พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industry)

๒) ส่งเสริมและพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑) ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร

จำนวน ๑๐ กลุ่ม ๑๐ ผลิตภัณฑ์/ปี

๒) ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาด้านการแปรรูปอุตสาหกรรมและอาหาร

ไม่น้อยกว่า ๒๕๐ ราย/ปี

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	แหล่งขอ งบประมาณ
		๒๕๖๘	
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนา เพื่อยกระดับการ แปรรูปสินค้าเกษตร	๑) โครงการยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร	๑.๑๘๕	งบจังหวัด
	๒) โครงการพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตร	๐.๕๑๔	งบจังหวัด
	๓) พัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ชุมชน	๐.๕๓๐	งบจังหวัด
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนา ผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรม/ วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน เครือข่ายเกษตรกร ให้มีขีดความสามารถ ในการแข่งขัน	๑) โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ (วิสาหกิจชุมชน/OTOP/SMEs/สถาบันเกษตรกร)	๐.๓๐๐	สปอ.
	๒) โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)	๐.๐๕๐	สปอ.
	๓) โครงการพัฒนานักธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม	๐.๑๐๘	สปอ.

๒) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น

● เป้าประสงค์

๑) เพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันของธุรกิจชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๒) พัฒนาผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมาตรฐาน และได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

- **ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย**

๑) จำนวนผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ร้อยละ ๘๐ %
ของเป้าหมายค่าขอทั้งปีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับมาตรฐาน (มผช.)

- **กลยุทธ์ / โครงการ**

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	แหล่งขอ
		๒๕๖๘	งบประมาณ
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนา มาตรฐานและคุณภาพ ของผลิตภัณฑ์ชุมชน เข้าสู่มาตรฐาน (มผช.)	๑) โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนด้าน ทักษะการผลิตให้มีคุณภาพมาตรฐาน (มผช.)	๐.๖๕๐	งบจังหวัด
	๒) การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	๐.๑๖๔	สมอ.
	๓) โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม ในภูมิภาค	๐.๒๑๑	สปอ.
	๔) โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพ และขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยมาตรฐาน อุตสาหกรรมเอส	๐.๐๖๐	สมอ.
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนา ยกระดับผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาคอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน ให้สามารถแข่งขันได้	๑) โครงการจัดทำฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์ชุมชน	๐.๑๐๐	งบจังหวัด
	๒) โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการ แปรรูปสมุนไพรอินทรีย์	๐.๒๘๕	งบจังหวัด
	๓) พัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นเอกลักษณ์ และได้มาตรฐาน	๑.๕๐๐	งบจังหวัด
	๔) โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรม สู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C Next Steps)	๐.๑๗๙	สปอ.

๓) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๓ ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
และการมีส่วนร่วมของประชาชน

- **เป้าประสงค์**

- ๑) ส่งเสริมการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๒) ส่งเสริมการมีธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน

- **ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย**

๑) สถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมได้รับการรับรอง GI ให้เป็นไปตาม
เป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของโรงงานที่แจ้งประกอบกิจการทั้งหมด

- ๒) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมสถานประกอบการอุตสาหกรรม (๑ เครือข่าย/ปี)
- ๓) สถานประกอบการผ่านเกณฑ์การมีธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ โรง/ปี

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	แหล่งขอ งบประมาณ
		๒๕๖๘	
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการประกอบการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๑) โครงการพัฒนาและใช้นวัตกรรมลดมลพิษ ภาคอุตสาหกรรม	๐.๑๙๔	กรอ.
	๒) โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และ อุตสาหกรรมพื้นฐานให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ด้วยหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว	๐.๐๑๕	กพร.
กลยุทธ์ที่ ๒ การบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมแบบ มีส่วนร่วม	๑) โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความ ร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล	๐.๑๒๒	กรอ.

๔) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ฐานการผลิต

สินค้าเกษตร

- เป้าประสงค์
 - ๑) พัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
 - ๒) ยกระดับบุคลากรภาคอุตสาหกรรม
- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย
 - ๑) จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา (๖ ผลิตภัณฑ์/ ปี)
 - ๒) จำนวนบุคลากรภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนา ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย/ปี
- กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	แหล่งขอ งบประมาณ
		๒๕๖๘	
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนา ผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม	๑) เกษตรอินทรีย์ครบวงจรด้วยแอปพลิเคชัน	๓.๐๐๐	งบจังหวัด
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี และองค์ความรู้ ยกระดับบุคลากร ภาคอุตสาหกรรม และพัฒนาสู่การผลิต เชิงอุตสาหกรรม	๑) โครงการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ด้านการตลาดยุค New normal	๐.๒๐๐	งบจังหวัด
	๒) พัฒนา Smart Farmer/Young smart farmer/ กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร	๐.๕๘๐	งบจังหวัด
	๓) โครงการพัฒนาทักษะบุคลากรเพื่อขับเคลื่อนนโยบาย กระทรวงอุตสาหกรรม	๐.๐๑๐	สปอ.

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔. ๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : โครงการ)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการบริหารจัดการกลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดยโสธร มียุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยมุ่งหวังเป็น "เมืองแห่งวิถีอีสานเกษตรอินทรีย์ ก้าวไกลสู่สากล" เพื่อผลักดันให้ภาคประชาสังคมมีการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงโดยมุ่งหวังให้ชุมชนมีสภาพแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการวางผังเมือง การจัดระเบียบชุมชน การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่สามารถป้องกัน รักษา และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดยโสธรแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน ๒. เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดยโสธรให้มีคุณภาพดีมีความอุดมสมบูรณ์ และมีความหลากหลายทางชีวภาพ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ทรัพยากรธรรมชาติมีการบริหารจัดการ และอนุรักษ์อย่างมีส่วนร่วมจากภาคราชการภาคเอกชน และภาคประชาชน ให้คุณประโยชน์นานาประการต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ๒. มีการตรวจสอบ ควบคุม คุณภาพสิ่งแวดล้อมทุกด้านให้อยู่ในเกณฑ์ดี
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	๑. จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๒ ๒. คุณภาพสิ่งแวดล้อมของจังหวัดยโสธรอยู่ในเกณฑ์ดี
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ : อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมสำคัญ ๘.๑) กิจกรรม : บริหารจัดการกลุ่มน้ำ และวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม งบกรม/กระทรวง งบประมาณปี ๒๕๖๘ จำนวน ๒๖,๕๐๐ บาท	๑. สำรวจ สุ่มจัดเก็บน้ำ ภายในจังหวัดยโสธร ส่งตรวจสอบคุณภาพน้ำ ๒. จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนและสถานประกอบการอุตสาหกรรม ดำเนินการรณรงค์และส่งเสริมการใช้ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ
๘.๒) กิจกรรม : การสร้างและพัฒนา เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม งบกรม/กระทรวง งบประมาณปี ๒๕๖๘ จำนวน ๑๗,๐๐๐ บาท	อบรม/สัมมนา เพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการด้านเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การพัฒนาอุตสาหกรรม ๔.๐ ให้แก่สมาชิกเครือข่ายทั้งกลุ่มเดิมและใหม่/ศึกษาดูงาน
๙. งบประมาณ	๔๓,๕๐๐ บาท
๑๐. รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (OPOAI-C)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เป็นที่ทราบกันว่าภาคการเกษตรของประเทศไทย มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่กว่าร้อยละ ๔๕ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และประเทศไทย มีความได้เปรียบในสภาพภูมิประเทศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ แต่การผลิตในภาคการเกษตรยังขึ้นอยู่กับฤดูกาลและผลผลิตมีคุณภาพต่ำส่งผลทำให้มีราคาตกต่ำและส่งผลกระทบต่อเกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อคนต่อปี ค่อนข้างต่ำ ส่วนหนึ่งเนื่องจากเกษตรกรขาดความรู้ในด้านการรักษาคุณภาพหรือแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้เป็นสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง ปลอดภัยและได้มาตรฐาน รัฐบาลภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้มีนโยบายที่ได้มีนโยบายที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตรของประเทศ และกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเจ้าภาพในการพัฒนาและยกระดับสินค้าเกษตรให้กับกลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือ SMEs คนตัวเล็ก สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่า (Value) ของสินค้าและบริการ รวมถึงสามารถใช้ช่องทางการตลาดออนไลน์ หรือ E-Commerce เชื่อมโยงการค้าขายสู่สากล โดยที่ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง เพื่อให้ผู้ประกอบการ SME คนตัวเล็กและวิสาหกิจชุมชนไทยที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพและความพร้อม ในการพัฒนาและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล เพื่อให้เกษตรกรไทยมีรายได้เพิ่มขึ้น และมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไปตลอดจนสามารถเป็นกลุ่มเกษตรกรต้นแบบ และเกิดเครือข่ายชุมชนที่เข้มแข็ง ที่สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้และช่วยพัฒนาเกษตรกรรายอื่นต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำ"โครงการค่าใช้จ่าย แปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C)" ขึ้นเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรฐานราก ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ผ่านการสร้างความตระหนักสร้างองค์ความรู้เรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร การสร้างผลิตภัณฑ์ ต้นแบบการสร้างผู้ประกอบการขนาดย่อมรายใหม่ให้กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อให้เกษตรกรฐานรากให้มีความภาคภูมิใจและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างมั่นคงยั่งยืนสืบไป

๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรไทยให้มีความมั่นคงด้านอาชีพ และมั่นคงด้านรายได้อย่างยิ่งยืนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตผลทางการเกษตร (Value Added) ให้กับเกษตรกรในกลุ่มวิสาหกิจ ชุมชน/กลุ่มชุมชนการเกษตร/สหกรณ์การเกษตร ๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งด้านการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์รวมทั้งการตลาด ๓. เพื่อเชื่อมโยงและผลักดันงานวิจัยและพัฒนา (R&D) มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม ๔. เพื่อพัฒนาและยกระดับเกษตรกรไปสู่ธุรกิจเกษตร/Start Up/SMEs คนตัวเล็ก
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖ ต่อปี
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. เกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย (กลุ่มเกษตรกร / วิสาหกิจชุมชนการเกษตร / สหกรณ์การเกษตร) เข้าร่วมโครงการฯ อย่างน้อยจังหวัดละ ๑ กลุ่มๆ ละไม่น้อยกว่า ๓๐ คน ได้รับองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร การตลาด และการบริหารจัดการ จำนวน ๓๐ คน ๒. ผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่ได้รับการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ด้วย MINI ITC /มาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำนวน ๔ ผลิตภัณฑ์
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมสำคัญ ๘.๑) กิจกรรม : แปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (OPOAI-C) งบกรม/กระทรวง งบประมาณปี ๒๕๖๘ จำนวน ๒๒๐,๐๐๐ บาท	๑. อบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตรมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาด (ทาง Online และ Offline) รวมทั้ง การบริหารจัดการองค์กรสู่ความยั่งยืน ๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบด้วย MIN ITC ให้กับกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ (กิจกรรมนี้หมายถึงรวมถึงการให้ความรู้ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการตลาดด้วย) ๓. ฝึกอบรมเชิงลึกเพื่อพัฒนาและยกระดับเกษตรกรใหม่ การเป็นนักธุรกิจเกษตร /Startup / SMEs คนตัวเล็ก
๙. งบประมาณ	๒๒๐,๐๐๐ บาท
๑๐. รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดยโสธร มีประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ การทำนา และเกษตรอื่น ๆ โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิ ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่เกษตรกรเพาะปลูกมากที่สุดในจังหวัดยโสธร และข้าวหอมมะลียังเป็นที่รู้จักและเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสามารถสร้างรายได้เข้าสู่จังหวัดยโสธร โดยเฉพาะ“ข้าวหอมมะลิปลอดภัย และข้าวหอมมะลิอินทรีย์” ประกอบกับ จังหวัดยโสธร ได้กำหนดวิสัยทัศน์จังหวัดยโสธร เป็น ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ เมืองแห่งวิถีอีสาน จังหวัดยโสธรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์วิถียโสธร ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำโดยจังหวัดยโสธร เล็งเห็นถึงความจำเป็นของความร่วมมือในทุกภาคส่วนในการดำเนินการพัฒนาเกษตรกรอินทรีย์ทั้งด้านพืช ผัก ปศุสัตว์ และประมง โดยใช้หลักการตลาดนำการผลิต เพื่อให้เป็นจังหวัดต้นแบบการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ทำให้มีการทำเกษตรอินทรีย์ที่หลากหลายเพิ่มขึ้น นอกจากข้าวอินทรีย์แล้วยังมีพืช ผักอื่น ๆ ปศุสัตว์ และประมง ที่มุ่งพัฒนาให้เป็นอาหารปลอดภัย และเป็นเกษตรอินทรีย์อีกหลากหลายผลิตภัณฑ์ ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธรจึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตรกิจกรรมหลัก : ยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อพัฒนายกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์ และเกษตรปลอดภัย โดยนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จำเป็นมาถ่ายทอดให้กับผู้ประกอบการ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือกลุ่มเครือข่ายเกษตรกร ที่สนใจในการพัฒนายกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดได้อย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑.เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มเครือข่ายเกษตรกร ให้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีความหลากหลาย และมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๒.เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มเครือข่ายเกษตร ให้มีการพัฒนาหลากหลายและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป และเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. สินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย ได้รับการพัฒนายกระดับแปรรูปผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์ ๒. ผู้ประกอบการกลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มเครือข่ายเกษตรกร สามารถนำความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่จำเป็นมาพัฒนายกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๓. สินค้าเกษตรแปรรูปได้รับการพัฒนาหลากหลายและบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๑๐ กลุ่ม ๑๐ ผลิตภัณฑ์/แบบ ๔. ผู้ประกอบการกลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มเครือข่ายเกษตรกร สามารถนำความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่จำเป็นมาพัฒนาหลากหลายและบรรจุภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของ โครงการ	๑.สินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย ได้รับการพัฒนายกระดับแปรรูปผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์ ๒.สินค้าเกษตรแปรรูปได้รับการพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์/แบบ
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมสำคัญ ๘.๑) กิจกรรม : ยกระดับการ แปรรูปสินค้าเกษตร งบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ งบพัฒนาจังหวัด ๑,๑๘๕,๐๐๐ บาท	๑.กิจกรรมย่อย ยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้ ๑.๑ การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน ๑๐ กลุ่ม ดังนี้ - สํารวจกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพและความพร้อมในการพัฒนาเข้าร่วมโครงการ ฯ - แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการฯ - ประชุมคณะทำงานพิจารณาคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการฯ ๑.๒ ดำเนินการพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์ พร้อมพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์ ดังนี้ - จัดซื้อจัดจ้างเพื่อหาผู้รับจ้างพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์ พร้อมพัฒนาฉลาก และบรรจุภัณฑ์ - ส่งมอบต้นแบบผลิตภัณฑ์พร้อมฉลากและบรรจุภัณฑ์ ๑.๓ ติดตามและประเมินผลการดำเนินการโครงการฯ
๘.๒) กิจกรรม : พัฒนาฉลากและ บรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป งบพัฒนาจังหวัด งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน ๕๑๕,๖๐๐๐ บาท	๒.กิจกรรมย่อย : พัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้ ๒.๑ การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน ๑๐ กลุ่ม ดังนี้ - สํารวจกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพและความพร้อมในการพัฒนาเข้าร่วม โครงการฯ - จัดตั้งคณะทำงานพิจารณาคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการฯ - ประชุมคณะทำงานพิจารณาคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการฯ ๒.๒ ดำเนินการพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์/แบบ ดังนี้ - จัดซื้อจัดจ้างเพื่อหาผู้รับจ้างพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ - ส่งมอบต้นแบบฉลากและบรรจุภัณฑ์ ๒.๓ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการฯ
๙. งบประมาณ	๕๑๕,๖๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘

	แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ.๒๕๖๙ ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ.๒๕๖๙ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ.๒๕๖๗
วิสัยทัศน์	"ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน"	"ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน"	ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ เมืองแห่งวิถีอีสาน	เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูป และขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	บูรณาการและขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจในระดับพื้นที่	ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ครบวงจรและได้มาตรฐาน	พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industry)
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมยุคใหม่	ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการค้าที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และการค้า การท่องเที่ยว	ส่งเสริม การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓	การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	พัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงของครอบครัว ชุมชนและสังคม	ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมของประชาชน
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ		อนุรักษ์ พื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ฐานการผลิตสินค้าเกษตร

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ.ตามแผนพัฒนาจังหวัด

๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร

กิจกรรมย่อย : พัฒนาตลาดและบรรจุภัณฑ์

งบประมาณ ๔๙๘,๑๐๐ บาท

วัตถุประสงค์และรายละเอียดโครงการ

จังหวัดยโสธร มีประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ การทำนา และเกษตรอื่น ๆ โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิ ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่เกษตรกรเพาะปลูกมากที่สุด ในจังหวัดยโสธร และข้าวหอมมะลียังเป็นที่รู้จักและเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสามารถสร้างรายได้เข้าสู่จังหวัดยโสธร โดยเฉพาะ “ข้าวหอมมะลิลดภัย และข้าวหอมมะลินทรีย์” ประกอบกับ จังหวัดยโสธร ได้กำหนดวิสัยทัศน์ จังหวัดยโสธรเป็น “ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ เมืองแห่งวิถีอีสาน” จังหวัดยโสธร ยังมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์วิถียโสธร ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำโดยจังหวัดยโสธร เล็งเห็นถึงความจำเป็นของความร่วมมือในทุกภาคส่วนในการดำเนินการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ทั้งด้านพืช ผัก ปศุสัตว์ และประมง เพื่อให้เป็นจังหวัดต้นแบบการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ทำให้มีการทำเกษตรอินทรีย์ที่หลากหลายเพิ่มขึ้น นอกจากข้าวอินทรีย์แล้วยังมี พืช ผักอื่น ๆ ปศุสัตว์ และประมง ที่มุ่งพัฒนาให้เป็นอาหารปลอดภัย และเป็นเกษตรอินทรีย์ อีกหลากหลายผลิตภัณฑ์ ซึ่งการพัฒนาสู่การจำหน่ายในตลาดระดับต่าง ๆ บางกลุ่มยังขาดการพัฒนาตลาดและบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม ซึ่งบรรจุภัณฑ์มีความจำเป็นต่อการประชาสัมพันธ์สินค้าให้เป็นที่รู้จักของผู้บริโภค และยังช่วยในการเก็บรักษาคุณภาพ และสะดวกในการขนส่งสู่ตลาด

ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธรจึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร กิจกรรมหลัก : พัฒนาตลาดและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป เพื่อพัฒนาให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและเป็นการประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรให้เป็นที่รู้จักของผู้บริโภคอย่างแพร่หลายมากขึ้น ทั้งนี้ยังเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์โครงการมีรายละเอียดดังนี้

เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มเครือข่ายเกษตร ให้มีการพัฒนาตลาดและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป และเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มเครือข่ายเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดยโสธร

ผลการดำเนินงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้ดำเนินการจ้างเหมาบริการตามโครงการการพัฒนาด้านเกษตร กิจกรรมหลัก ส่งเสริมและพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร กิจกรรมย่อย พัฒนาตลาดและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป กับ บริษัท ทรีพีเจ สเตนดาร์ด แอนด์ คอนซัลท์ จำกัด สัญญาเลขที่ ๔๕/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ เป็นเงิน ๔๘๘,๐๐๐ บาท (สี่แสนแปดหมื่นแปดพันบาทถ้วน) โดยมีกลุ่มเป้าหมายจำนวน ๑๐ กลุ่ม ดังนี้

ที่	ชื่อกลุ่ม-ที่อยู่	ผลิตภัณฑ์	ฉลากและบรรจุภัณฑ์
๑	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนปลาสามบ้านสุขเกษม ๔ ม. ๘ ต. โนนเปือย อ.กุดชุม จ.ยโสธร	ปลาสาม	ถุงซีลสุญญากาศลายหนู ๒,๐๐๐ ใบ ฉลากสติ๊กเกอร์ จำนวน ๒,๐๑๖ ชิ้น
๒	กลุ่มสหกรณ์การเกษตรคำเขื่อนแก้ว ๔๘๒ ม. ๒ ต.ลุมพุก อ.คำเขื่อนแก้ว จ.ยโสธร	ผักไฮโดรโปนิคส์	ถุงพลาสติกขนาด ๑๖x๒๖ นิ้ว พิมพ์ลาย ๑ สี จำนวน ๕,๙๔๐ ใบ
๓	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร นาเวียง ๒๔ ม. ๖ ต.กุฉินท อ.คำเขื่อนแก้ว จ.ยโสธร	ถั่วคั่วทราย ถั่วอบกรอบ	ซองซิปล็อค จำนวน ๑,๖๐๐ ใบ ฉลากสติ๊กเกอร์ จำนวน ๑,๖๘๐ ชิ้น
๔	กลุ่มสหกรณ์โครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณ หนองอี้นเนื่องมาจากพระราชดำริ จำกัด ม.๑๒ ต.ค้อเหนือ อ.เมือง จ.ยโสธร	แม่แป้งคั่วเกลือ เห็ดเผา เห็ดโคนในน้ำเกลือ ไข่มดแดงในน้ำเกลือ	กล่องกระดาษลูกฟูกสีน้ำตาลเหลือง ทอง ๓ ชั้น ลอน B ขนาดบรรจุ ๑ ขวด พิมพ์ ๑ สี จำนวน ๑,๐๐๐ กล่อง
๕	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนข้าวคุณค่าชาวนา คุณธรรม จังหวัดยโสธร ๑๑๘ ม. ๘ ต.กระจาย อ.ป่าติ้ว จ.ยโสธร	ข้าวกล้อง ข้าวมะลิอินทรีย์	กล่องกระดาษอาร์ตการ์ดเคลือบมัน เงา พิมพ์ ๔ สี ปะข้างเจาะช่อง ข้างหน้า บรรจุข้าวสารขนาด ๑ กก. จำนวน ๕๓๐ กล่อง
๖	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนฟ้าห่วน ๑๑๑ ม.๒ ต.ค้อวัง อ.ค้อวัง จ.ยโสธร	ถั่วคั่วทราย ถั่วตัด	ถุงพลาสติก PP ความหนา ๑๑ ไมครอน พิมพ์ลาย ๒ สี จำนวน ๔๓,๗๗๖ ใบ
๗	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนพัฒนาเพื่อพึ่งพาตนเอง บ้านคำแคนตอก ๖๐ ม. ๖ ต.ดงมะไฟ อ.ทรายมูล จ.ยโสธร	ข้าวเหนียวดำ ข้าวขาว	ถุงสุญญากาศ จีบขยายข้าง จำนวน ๒,๐๐๐ ใบ
๘	กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารตำบล เทศบาลเมืองยโสธร ๒/๑ ถนนแจ้งสนิท ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ยโสธร	แหนมหมู แหนมวัว	ถุงแก้วใส จำนวน ๓,๗๐๐ ใบ กล่องพลาสติก จำนวน ๑,๒๐๐ ใบ ฉลากสติ๊กเกอร์ จำนวน ๓,๑๕๐ ชิ้น
๙	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มข้าวแม่แปรรูป บ้านคอนสาย ๖๔ ม. ๕ ต.สามัคคี อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร	ข้าวเฒ่า	ถุงสุญญากาศ จำนวน ๒,๐๐๐ ใบ ฉลากสติ๊กเกอร์ จำนวน ๒,๐๑๖ ชิ้น
๑๐	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปลงใหญ่บ้านยางน้อย ๗๖ ม.๓ ต.บึงแก อ.มหาชนะชัย จ.ยโสธร	ข้าวกล้อง ข้าวเหนียว ข้าวหอมมะลิ	ถุงสุญญากาศ จำนวน ๒,๐๐๐ ใบ ฉลากสติ๊กเกอร์ จำนวน ๒,๐๐๐ ชิ้น

ภาพกิจกรรม/การดำเนินงานโครงการ

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนพื้ท้าว ๑๑๑ ม.๒ ต.ค้อวัง อ.ค้อวัง จ.ยโสธร

บรรจุภัณฑ์เดิมก่อนการพัฒนา	บรรจุภัณฑ์ใหม่ที่ได้รับการพัฒนา
 ถุงแก้วใส ติดป้ายแท็กกระดาษ	 ซองซีซีล็อก กันตังได้ สีเขียวพร้อมติดฉลากสติ๊กเกอร์

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนปลาสามบ้านสุขเกษม ๔ ม. ๘ ต. โนนเปือย อ.กุดชุม จ.ยโสธร

บรรจุภัณฑ์เดิมก่อนการพัฒนา	บรรจุภัณฑ์ใหม่ที่ได้รับการพัฒนา
 ถุงร้อนใส ติดฉลากสติ๊กเกอร์ (ข้อมูลในฉลากไม่ครบถ้วน)	 ถุงซีซีล็อกสุญญากาศลายฉลุ ติดฉลากสติ๊กเกอร์ เคลือบมัน กันน้ำ

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนพัฒนาเพื่อพึ่งพาตนเองบ้านคำแคนตอก ๖๐ ม. ๖ ต.ดงมะไฟ อ.ทรายมูล จ.ยโสธร

บรรจุภัณฑ์เดิมก่อนการพัฒนา	บรรจุภัณฑ์ใหม่ที่ได้รับการพัฒนา
 ถุงพลาสติกร้อนใส ไม่มีการติดฉลากสติ๊กเกอร์หรือ พิมพ์ลาย	 ถุงซีซีล็อกสุญญากาศขยายข้าง ๑๒ x ๖ + ๓๒ เซนติเมตร สำหรับบรรจุข้าวสาร ๑ กิโลกรัมพร้อมฉลากสติ๊กเกอร์ เพื่อแก้ไขปัญหาคูณภาพในการจัดเก็บข้าว

ภาพกิจกรรมการส่งมอบผลิตภัณฑ์ พร้อมฉลากและบรรจุภัณฑ์ที่พัฒนาแล้ว

ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินโครงการ

- ไม่มี

ข้อเสนอแนะ/แนวทางในการพัฒนาการดำเนินโครงการ

- ไม่มี

**๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สอจ.ตามแผนยุทธศาสตร์
การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗**

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการ ในจังหวัด มีโครงการ/กิจกรรมตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดให้ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดยโสธรปี ๒๕๖๗ ดังนี้

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมายทั้งปี	ผลการดำเนินงาน
๑. ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค (กตร.)		
๑.๑ ออกเยี่ยมพบผู้ประกอบการ เพื่อศึกษา สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด	๑๓๐ ราย	๑๕๓ ราย
๑.๒ จัดฝึกอบรมสัมมนาทางด้านวิชาการ กทมหาย และศึกษาดูงาน	๑๔๐ ราย	๑๕๔ ราย
๑.๓ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง	๓๐๐ ราย	๓๓๙ ราย
๑.๔ บริการให้ความช่วยเหลือเฉพาะผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและผู้ผลิตชุมชน	๑๒๐ ราย	๒๓๓ ราย
๒. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน		
๒.๑ รับคำขอรับใบรับรองฯ	๓๐ ราย	๕๑ ราย
๒.๒ การตรวจติดตามคุณภาพและสุ่มซื้อตัวอย่างผลิตภัณฑ์	๑๒ ผลิตภัณฑ์	๑๒ ผลิตภัณฑ์
๒. ค่าใช้จ่ายในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม (กยผ.)		
๒.๑ ประชาสัมพันธ์โครงการ เชิญชวนสมาชิกใหม่เข้าร่วมโครงการ และสำรวจพื้นที่เป้าหมาย	๑ ราย	๑ ราย
๒.๒ จัดฝึกอบรม/บรรยายเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการด้านเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม สู่การพัฒนาอุตสาหกรรม ๔.๐ ให้แก่สมาชิกเครือข่ายทั้งกลุ่มเดิมและกลุ่มที่จะสร้างขึ้นใหม่ หรือศึกษา ดูงานกลุ่มเครือข่ายอื่น	๒๐ ราย	๒๐ ราย
๒.๓ บริหารจัดการโครงการของ สอจ.ยโสธร	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
๓. ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม (กยผ.)		
๓.๑ การดำเนินการจัดเก็บวีเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก ลำธาร คู คลอง หนอง และบึง ที่สำคัญในพื้นที่ ๗๖ จังหวัด และจัดเตรียมสารเคมีวัสดุสิ้นเปลืองเครื่องมือ ภาชนะ สำหรับการเก็บตัวอย่างน้ำ	๒ จุด	๒ จุด
๓.๒ จัดชี้แจง ทำความเข้าใจหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
๓.๓ จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม และสถานประกอบการอุตสาหกรรม ดำเนินการณรงค์และส่งเสริมการใช้ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
๓.๔ จัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างสถานประกอบการที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมจนประสบผลสำเร็จเป็นพี่เลี้ยงให้กับผู้ประกอบการรายอื่นเพื่อขยายผลการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน พร้อมศึกษาดูงานสถานประกอบการที่เลี้ยง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
๔.ค่าใช้จ่าย: ค่าใช้จ่ายในการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C) (กตร.สปอ.)		
๔.๑ อบรมเพื่อเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาดรวมทั้งการบริหารจัดการองค์กรสู่ความยั่งยืน	๓๐ ราย	๓๕ ราย
๔.๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ	๓ ผลิตภัณฑ์	๓ ผลิตภัณฑ์
๔.๓ การบริหารจัดการโครงการ	๓ ราย	๓ ราย
๕. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ สู่การปฏิบัติ (กยผ.)		
๕.๑ จัดประชุมจัดทำ/เผยแพร่แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดให้ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดทั้งภาครัฐ เอกชน และ ตัวแทนชุมชน เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง

